

A E C

NOWINY CODZIENNE

Proces o zajścia w Przytyku

Akt oskarżenia

RADOM, 2.6. Dziś przed Sądem Okręgowym w Radomiu rozpoczął się proces o znane zajścia, które miały miejsce 9 marca b. r. w miasteczku Przytyk pod Radomem.

Na ławach oskarżonych zasiadło 57 osób. Ze względu na wielką ilość oskarżonych i świadków, rozprawa odbywa się w wielkiej sali Sejmiku Powiatowego, która została specjalnie do tego celu przygotowana.

Trybunałowi przewodniczy prezes Sądu Okręgowego Bobkowski.

NASZE A B C

Dwa Wschody

(g) W naszych oczach dokonują się na Wschodzie przemiany tak zasadnicze, że można i trzeba mówić o zwrotnym punkcie dziejów. Od lat dwustu z okładem Zachód bez przerwy i coraz mocniej parł ku Wschodowi — obecnie role się zmieniają. Równocześnie zaś zaznaczają się wyraźnie dwa odrębne oblicza kwestji wschodniej.

Dotychczas rozumieliśmy pod tem pojęciem przeważnie tylko Wschód Daleki. Tam skupiało się to, co określono mianem „żółtego niebezpieczeństwa”, tam od lat czterdziestu (a w ostatnim czasie w temple szczególnie przyśpieszonym) wznoszą się coraz potężniejsze zręby imperjum Japonji, jako przewodniczki i organizatorki całej wschodniej polaci kontynentu azjatyckiego.

Teraz zaś z rosnącą siłą zaczynają pojawiać się na horyzoncie kwestja Wschodu Bliskiego — kwestja mahometńska. To, co się dzieje w Egipcie, Palestynie, Syrii, nad Eufratem, to nie są rzeczy odrwane od siebie, ale fragmenty tej samej całości. Islam, który aż do naszych czasów, aż do wojny światowej włącznie, był w ciągłym odwrocie, teraz nabrał śmiałości i zaczyna przechodzić do kontrofensywy.

Dla Europy jest to objaw szczególnie niepokojący. Boć sprawy Dalekiego Wschodu dotyczą ostatecznie tylko imperialnych interesów Anglii i Rosji. Hordy mongolskie, choć w średniowieczu parły na całą Europę, a i potem przez parę wieków nie pokoiły stale Polskę i kniazów moskiewskich, nie miały instynktów zdobywczych, ale tylko rabunkowe. Ich wyprawy, oparte na podkładzie ekonomicznym: szukania zdobyczy, były do pewnego stopnia temsamem, czem jest obecnie... sezonowa emigracja zarobkowa. Nie inne są i dziś cele rasy mongolskiej, której głównym dążeniem jest ekspansja dla poprawy materialnych warunków bytu.

Mahometanizm natomiast był zawsze nietylko wojowniczy, ale i zdobywczy. Zmuszony ustępować Europie póki, choć kłócąc się z sobą, była wobec niego solidarna, teraz znalazł się w obliczu nowego, korzystnej dla siebie sytuacji, mogąc tylko wygrać na konflikcie angielsko - włoskim, a w Rosji, która dawniej ciągle marzyła o opanowaniu Konstantynopola, mając dziś gorliwego

wolującego sędziowie Sądu Okręgowego Plewako i Maliszewski, oraz sędzia zapasowy Kasprzykowski. Oskarżają: wiceprokurator Detkiewicz i wiceprokurator Dankowski. Obrony oskarżonych podjęło się kilkunastu adwokatów, m. in.: Paschalski, Ettinger, Berenson, Margolis, Borzęcki, Zdzitowiecki i inni. Powództwo cywilne w imieniu rodziny zabitego Wieśniaka oraz Popiela i Regulskiej wnoszą adwokaci: Gajewiczowa, Kowalski i Niedźwiecki, w imieniu zaś sierot po Minkowskich oraz innych poszkodowanych, adwokat Fenigstein.

Do rozprawy powołano przeszło 300 świadków. Przybyło wielu korespondentów. Szczególnie licznie reprezentowana jest prasa żydowska.

O godz. 9.10 wprowadzono na salę oskarżonych w kilku grupach. Po wejściu trybunału, przewodniczący rozpoczął przewód od sprawdzenia danych osobistych wszystkich oskarżonych, co trwało około półtorej godziny. Nastąpiło składanie pełnomocnictw przez obrońców i powodów cywilnych. Sąd postanowił dopuścić wszystkie zgłoszone powództwa, poczem przewodniczący stwierdził, że spośród powołanych świadków, 15-tu nie stawiło się na rozprawę.

Obronca Margolis w imieniu swoich klientów stawia wniosek o dodatkowe powołanie kilkudziesięciu świadków. Trybunał po naradzie wniosek ten odrzucił.

Około godz. 12-jej przystąpiono do odczytywania aktu oskarżenia, które zakończono około godziny 13-jej.

TEKST AKTU OSKARŻENIA

Prokuratura Sądu Okręgowego w Radomiu oskarża Józefa Strzałkowskiego, Wacława Kaperskiego, Szczepana Zarychta, Józefa Pytlewskiego, Józefa Olszewskiego, Franciszka Wlazło, Józefa Człapka, Jana Wójcika, Feliksa Jana Bugajczyka, Franciszka Kościa i Stanisława Ślizaka o to, że:

I. 9-go marca 1936 r. w osadzie

poplecznika wszelkiej irredenty i ruchów emancypacyjnych. Dla Europy nowa zaporą od wschodu, wyrastająca tuż pod jej bokiem, kryje w sobie o wiele bezpośredniej niebezpieczeństwa, niż Wschód Daleki.

Czy kryje ona możliwość wznowienia dawnej agresywności wojennej? Oczywiście, że narazie jeszcze nie, gdyż w tej chwili mahometanizmowi chodzi tylko o zahamowanie ekspansji europejskiej. Ale gdy okrzepnie, a w Europie będzie rósł chaos przeciwności, otworzy się i jemu możliwość powrotu do roli czynnej, bezpośrednio wpływającej na losy Europy.

Problem palestyński jest punktem węzłowym, w którym nietylko skupiają się najżywniejsze interesy Anglii i żydostwa (w razie bankructwa imprezy palestyńskiej, żydzi przegrają swoje dążenia nacjonalistyczne), ale który staje się także kamieniem probierczym dla całej rasy białej: czy nie będzie musiała, z nieuchronnością fatalizmu dziejowego, wycofywać się z wszelkiej ekspansji w kierunku wschodnim?

Przytyk teje gminy pow. radomskiego na rynku w zamiarze niedopuszczenia do doprowadzenia przez policję do posterunku P. P. celem ustalenia tożsamości osoby zaktócającego spokój publiczny Józefa Strzałkowskiego, wzięli udział w zbiegowisku i wspólnymi siłami, rzucając w kierunku oddziału policyjnego, składającego się z przewodnika Teofila Wojtasia i 5-ciu posterunkowych, krzesłem, orczykiem i kamieniami, uderzeniami dokonali powyższych czynności.

II. Wymienionych w pkt. 1 Feliksa Jana Bugajczyka i Stanisława Ślizaka oraz Józefa Kubiaka o to, że:

W tymże dniu i miejscu wkrótce po wypadku opisanym w punkcie I, wzięli udział w zbiegowisku, które wspólnymi siłami napadło na Moszka Dalmana i innych handlarzy żydów, bijąc ich kijami, przewracając stragany oraz rozrzucając i niszcząc towary;

III. Jankla Abrama Heberberga, Leizora Feldberga, Jankla Lejbusia Zajda, Rafała Honika, Moszka Fersztę, Szoela Krengla, Moszka Cukra, Lejbusia Lenge, Icka Bandę i Icka Frydmana o to, że:

W tymże dniu w czasie odpowiadającym wypadkowi opisanemu w punkcie 2, w teje osadzie Przytyk na placu Rynkowym i na ul. Warszawskiej wzięli udział w zbiegowisku, które wspólnymi siłami napadło na dążących pieszo i wozami w kierunku swych osiedli włościan, bijąc ich kijami i innymi przedmiotami, rzucając w nich kamieniami i zadając tym sposobem Józefowi Szymańskiemu rany tłuczone głowy, naruszając czynności centralnego układu nerwowego na okres ponad 20 dni, Franciszce Sobolowej — tłuczoną ranę nasady nosa i policzka a szereg innych osób guzy i siniaki;

IV. Luzera Kirszenzwaigę, Jan Klę Kirszenzwaigę i Icka Frydmana o to, że:

W tymże czasie i miejscu w zamiarze pozbawienia życia włościan opuszczających w pośpiechu rynek w Przytyku i dążących ulicą Warszawską w kierunku swych osiedli, wyrzucili do nich kilkakrotnie z krótkiej broni palnej, lecz zamiaru swego z przyczyn od woli własnej niezależnych do skutku nie doprowadzili, gdyż ogłoszili trzaskami Stanisław Kubiak, Stanisław Popiel i Stanisława Regulską, odnieśli tylko rany postrzałowe.

V. Szulima Chila Leske o to, że:

W tymże dniu i miejscu wkrótce po wypadkach opisanych w punktach poprzednich w zamiarze pozbawienia życia włościan, tłum nie dążących ul. Warszawską, kilkakrotnie strzelił z pistoletu auto matycznego kalibru 6,35 z okna swego mieszkania na pierwszym piętrze do tłumu, trafiając jednym z pocisków Stanisława Wieśniaka w okolicę prawego barku i zadając mu ranę drążącą z góry ku dołowi i nieco od tyłu ku przodowi wśkoś w głąb klatki piersiowej, pokłosną z uszkodzeniem tętnicy głównej i powodującą wewnętrzny wylew krwawy, a następnie śmierć tegoż Wieśniaka.

VI. Jankla Borensztajna o to, że:

W tymże dniu i miejscu na uli-

Solidarność chrześcijan z Arabami

Ruch arabski pogłębia się

JEROZOLIMA, 1. 6. Sytuacja w Palestynie staje się coraz bardziej naprężona. W ciągu ub. nocy w starej części Jerozolimy i w Jaffie trwała strzelanina. — W Jaffie wybuchła nawet bomba, nie wyrządzając jednak większych szkód. Na osiedlu Hatikwa w pobliżu Tel-Awivu spalono cztery chaty żydowskie.

W Jaffie po nabożeństwie za zabitych Arabów w kościele obrządku ortodoksyjnego odbyła się procesja, manifestująca jedność

chrześcijan z muzułmanami.

W godzinach popołudniowych autobus żydowski, jadący z Tel-Awivu w kierunku Jerozolimy, ostrzeliwany był przez Arabów. Jeden żyd został zabity, dwóch ranionych. Wczoraj w pobliżu Tulkarem Arabowie ostrzelali angielski patrol wojskowy, który dał ognia i zabił jednego Araba. W dzielnicy Givat Shaul w Jerozolimie znaleziono zwłoki zamordowanego żyda niemieckiego, uciekiniera z Niemiec.

Ze wszystkich stron kraju dochodzą o zamachach bombowych, napadach i aktach sabotażu. W 8 miastach arabscy urzędnicy administracji miejskiej i członkowie magistratu przyłączyli się do strajku. W miastach tych zaniechano wszelkich czynności administracyjnych. Szereg arabskich burmistrzów miast palestyńskich złożył swe urzędy, na znak solidarności z żądaniami ludności arabskiej. Burmistrz Jerozolimy zamierza również ustąpić.

cy Zachęta w zamiarze pozbawienia życia, znajdujących się tam włościan, strzelił do nich z krótkiej broni palnej, lecz zamiaru swego z przyczyn od woli własnej niezależnych do skutku nie doprowadził, gdyż chybił;

VII. Józefa Strzałkowskiego i 29 innych oskarżonych o to, że:

W tymże dniu i miejscu wkrótce po wypadku wskazanym w pkt. 5 na ulicach Zachęta i Podgajek uprzednio uzbrojony się w kłonicę, orczyki kółki, widły, sztaby żelazne, kamienie i inne przedmioty, wzięli udział w zbiegowisku, które podzieliwszy się na kilka grup, wspólnymi siłami napadło na lokale, zamieszkałe przez żydów za pomocą wylamania drzwi i okien wdarli się do nich, całkowicie zniszczyli urządzenie domowe, łamiąc sprzęty i tłukąc na czynniki bity wszystkie obecnych tam żydów, wskutek czego Józef i Chaja Minkowscy postrzelali życie, Gabryś Minkowski, Izrael Icek Przybyszewicz, Fajga Szuch, Berok Tober i Jochweta Palant odnieśli uszkodzenia, naruszające czynności narządów ciała na okres ponad 20 dni, około zaś 20 osób odniosło rany tłuczone i cięte oraz guzy i siniaki.

VIII. Nadto Antoniego Frączkiewicza, Stanisława Frączkiewicza, Gustawa Iwańskiego i Franciszka Kwietniewskiego o to, że:

W tymże dniu i miejscu w zamiarze pozbawienia życia Joska i Chaji Minkowskich za pomocą kłonic i kółków oraz nieustalonego ostrego narzędzia, zadali tymże Minkowskim w głowę i inne części ciała szereg uderzeń ze znaczną siłą, powodując u Joska Minkowskiego zgruchotanie kości potyliczowej czaszki, połączone z uszkodzeniem istoty mózgowej, zaś u Chaji Minkowskiej zgruchotanie prawej ciemieniowej i skroniowej, połączone ze zniszczeniem prawej półkuli mózgu, wskutek czego nastąpiła śmierć obojga Minkowskich;

IX. Władysława Gospodarczyka, Konstantego Kozłowskiego oraz Józefa Tkaczyka o to, że:

W tymże dniu na targowicy końskiej na Piaskach w Przytyku wzięli udział w zbiegowisku, które wspólnymi siłami napadło na znajdujących się tam żydów handlarzy koni i bijąc ich kłonicami i kamieniami, zadali Abramowi Berkowiczowi i Mordece Goldbergerowi uszkodzenia, naruszające czynności narządów ciała na okres ponad 20 dni, zaś Chaimowi Bojmalowi i Abramowi Toberowi, rany tłuczone.

Czynny wskazane w punktach I, II, III, VII i IX przewidziane są w art. 163 K. K., w punktach IV i VI w art. 23 i 225 par. 1 K. K., zaś w punktach V i VIII w art. 25 par. 1 K. K.

Na zasadzie art. 19 i 26 K. P. K. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Okręgowy w Radomiu w składzie 3-ch sędziów.

UZASADNIENIE

Miasteczko Przytyk, położone w pow. radomskim, a liczące 3.000 ludności, w czem prawie 90 proc. żydów, od dłuższego czasu było te renowo wystąpienia antyżydowskich, będących skutkiem agitacji bojkotowej Stronnictwa Narodowego. Wystąpienia te nie ograniczały się do nawoływania ludności

ci wiejskiej, przybyłej na targ do niekupowania u żydów, ale posuwały się do grożenia kupującym i bicia ich, do rozrzucań kramów i wybijania szyb w domach żydowskich. Akcja ta osiągnęła specjalne nasilenie w końcu listopada 1935 r. Akty teroru zdarzały się również w okolicy Przytyka o czem wieści, w formie wyolbrzymionej, docierały do miasteczka, przyczyniając się do zdenerwowania ludności żydowskiej i chrześcijańskiej.

SKLEPY CHRZESCJANSKIE

Na zaostreżenie stosunków wpłynął także fakt, że wskutek bojkotu ekonomicznego, przybyło w Przytyku parę sklepów chrześcijańskich, a na targu coraz częściej zaczęły się pojawiać stragany kramarzy polskich. Wśród ludności żydowskiej krążyły pogłoski o tem, że chłopcy szykują się do generalnej rozprawy z żydami. Chrześcijanie to samo opowiadali sobie o żydach, twierząc, że zbiorą się oni w tajemnicy. W ten sposób temperatura została doprowadzona do maksimum i najdrobniejszy incydent mógł spowodować nieobliczalne skutki.

REWOLWERY

Pogłoski o zbrojeniu się żydów miały o tyle realne podstawy, że świadek Pepczyński widział u Sruła Cymbalisty dwa rewolwery, które ten w końcu lutego przywoził do Przytyka z Radomia. Ze względu na bezpieczeństwo publiczne, w dni targowe od grudnia 1935r. począwszy, wzmacniano posterunki P. P., przez przesyłanie 5-ciu posterunkowych z Radomia.

Ponieważ dnia 9-go marca 1936 r. miał się odbyć większy niż zwykle targ wiosenny, wzmożono posterunek na zarządzenie starosty powiatowego w Radomiu o 11 ludzi, co łącznie z policją miejscową, stanowiło siłę 16 szeregowych. Poza tem w Radomiu przygotowano rezerwę 20 ludzi w pełnym ekwipunku, w celu przerzucenia jej w razie potrzeby do Przytyka.

PIERWSZE ZAJSCIE

Posterunkowi, delegowani do Przytyka dnia 9 marca b. r., pełnili od rana służbę patrolową na mieście. Targ miał przebieg spokojny, mimo, że zjechało się 600 furmanek oraz około 2.000 ludzi. U żydów mało kupowano, gdyż włościanie zaopatrywali się w sklepach i straganach chrześcijańskich.

Koło godz. 14-jej, posterunkowy Kazimierz Aniołek zauważył, iż jakiś młody człowiek w sposób zakłócający spokój, usiłuje odwieść kilka osób od kupna pieczywa na straganie żydowskie. Posterunkowy zwrócił mu uwagę na niedopuszczalność podobnych wystąpień. Kiedy jednak to nie skutkowało, zażądał wylegitymowania się, czemu ów osobnik odmówił, nie usłuchał. Wobec wyraźnej wrogiego nastroju otaczającej kramy ludności chrześcijańskiej, posterunkowy Aniołek odstąpił od zamiaru doprowadzenia owego osobnika, meldując o wypadku przodownikowi Wojtasowi.

Ten wraz z 5-ciu posterunkowymi, przystąpił do zatrzymania nieznajomego. Podczas prowadzenia go na posterunek P. P., nieznanymy krzyknął: „Koledzy, niema tu

was?” W odpowiedzi na to, policję otoczył tłum z okrzykami: „Nie dać go, hurra na policję”. Rzucono kilka kamieni, orczyk i krzesło, które jednak nikogo z policjantów nie trafiły. Zatrzymany uwolnił się i wraz z pozostałymi atakował policję, a posterunkowi musieli wycofać się do bramy posterunku, gdzie powstrzymał tłum, groźbą użycia broni.

PERSWAZJE

Na podstawie zeznań świadków, stwierdzono w toku dochodzenia, że osoba stawiającą opór policji, był Józef Strzałkowski, członek Stronnictwa Narodowego. Orczykiem rzucił Wacław Kaperski, a poza tem w zbiegowisku atakującym policję, znajdowali się oskarżeni Zarychta, Pytlewski i kilku innych. Przodownik Wojtas lecił pościgać z miasta patrol, aby przystąpić do rozproszenia tłumu, który zresztą po upływie 2-ch minut, dzięki perswazjom nauczycieli Zabickiego i Włosika, po części się spod bramy rozchodził. Jednocześnie w obawie starć z policją, stateczniejsi włościanie zaczęli zaprzęgać konie do wozów i rozjeżdżać się do domów. Żydzi przymykali sklepy, gromadząc się na chodnikach pod domami.

PANIKA

W pewnej chwili kiedy jeszcze posterunek był otoczony tłumem Feliks Bugajczak krzyknął do kilkunastu parobków: „Chłopcze, do roboty”, poczem pobiegli oni w przeciwny koniec rynku. Gromada ta napadła na stragany krawców żydowskich, rozrzucając i niszcząc towar, poczem Kubiak uderzył krawca Moszka Dalmana łaską w głowę, wskutek czego uderzony stracił przytomność. Wystąpienie Bugajczyka i Kubiaka wzmogło panikę i zamieszanie. W wąskiej uliczce Warszawskiej, zaczęli się tłoczyć wozy, konie i piesi chłopcy, starający się jaknajszybciej wyostać z miasta.

WYSTĘP ŻYDÓW

Korzystając z nastroju panicznego włościanów, stojący pod domami żydzi zaczęli bić uciekających, którzy ze swej strony, przebiegając ulicę, bili łaskami żydów, wskutek czego powstały wzajemne bójk. W ten sposób i w ul. Warszawskiej powstały zbiegowiska ludności żydowskiej, obzuwającej przejeżdżających i przechodzących chrześcijan kamieniami oraz bijących ich łaskami, młotkami i t. d. Świadkowie zeznali, że w pobliżu niesporokowanem przez chrześcijan, brali udział oskarżeni Haberberg, Feldberg, Ferszt, Honik, Krengiel, Cukier, Leng, Banda i Frydman, poczem 4-jej ostatni trzymali w ręku rewolwery.

STRZAŁY

W czasie tych bójek, padło kilka strzałów rewolwerowych, z których 3 trafiły osoby nie biorące w zajściach żadnego udziału. Stanisław Kubiak poznał jednego ze strzelających, mianowicie Jankla Herszenzwaigę. Widziano również strzelającego z rewolweru Luzera Herszenzwaigę i Icka Frydmana.

Odgłosy strzałów zaalarmowały policję, której doniesiono też o bójkach, toczących się na ulicy Warszawskiej i na przedmieściu. Ciąg dalszy na stronie 3-jej.

Sensacyjne motywy wyroku Front ludowy obejmuje władzę

w procesie o liczniki telefoniczne Ożywiony tydzień polityczny

W dniu wczorajszym ogłoszone zostały obszerne motywy wyroku w głośnym procesie wytoczonego przez jednego z abonentów stołecznej sieci telefonicznej, adw. Karolę przeciwko Polskiej Akcyjnej Spółce Telefonicznej o zwrot nadpłaconych sum wskutek wadliwego działania liczników i o zobowiązanie P.A.S.T-y do zainsta-

lowania liczników domowych. Sąd oddalając pozew uznał, iż ekspertyza i zeznania świadków nie wykazały złej wiary P. A. S. T-y. Różnice w obliczeniach dokonywanych przez abonentów samorzutnie przypisuje Sąd niedostatecznym zabezpieczeniom aparatury przed domownikami i niedokładnemu notowaniu roz-

mów. Sąd podnosi ponadto, że wprowadzenie systemu licznikowego wywołało nie tylko w Polsce, lecz i w innych krajach europejskich w pierwszym okresie ich stosowania tendencję do procesowania się.

Ma być to wynik niezrozumienia techniki obliczania ilości rozmów nadkontygentowych.

Proces o liczniki telefoniczne nie skończy się w I-szej instancji, gdyż inicjator sprawy wnosi apelację od wyroku Sądu Grodzkiego, Oddział VI. Sprawa ta będzie ponownie rozpoznana w połowie lipca w wydziale odwoławczym Sądu Okręgowego w Warszawie.

PARYŻ, 2. 6. Pełny miesiąc od wyborów do nowego parlamentu upłynął we Francji na przygotowywaniu zmiany rządu, Korzystając z faktu, że kadencja poprzedniej Izby upływała dopiero 31 maja nie śpieszono się i p. Blum w długiej serii konferencji opracowywał skład i program nowego gabinetu. Dopiero tydzień bieżący przyniesie realizację rządów Frontu Ludowego.

W NOWEJ IZBIE

PARYŻ, 1. 6. 'Pierwszy dzień 16-ej legislatury rozpoczął się od inauguracyjnego posiedzenia izby deputowanych, w czasie którego najstarszy wiekiem dep. Salles

wypowiedział dłuższe okolicznościowe przemówienie, wzywając do zachowania zgody wewnętrznej. Komuniści i socjaliści powstrzymali się od wszelkich manifestacji. Jedyną demonstracją było wystąpienie sufrażystek francuskich, które z galerii rzuciły ulotki, domagające się przyznania kobietom praw wyborczych.

Posiedzenie miało charakter czysto formalny i trwało tylko pół godziny, poczem sesja została odroczona do środy. W tym czasie nastąpi sprawdzenie prawomocności mandatów, poczem odbędzie się w czwartek wybory przewodniczącego, 6-ciu wiceprzewodniczących, 12 sekretarzy i 3 kwestorów. Walka o stanowisko przewodniczącego rozegra się pomiędzy Herriotem, a b. przewodniczącym Bouissonem. Herriot potwierdził dzisiaj w kuluarach izby, że zgadza się na wysunięcie jego kandydatury na to stanowisko.

PROGRAM TYGODNIA

Kalendarz polityczny najbliższego tygodnia przedstawia się, jak następuje: Wtorek — prace izby nad uprawomocnieniem wyborów i pierwsze posiedzenie senatu. Środa — narady grup w sprawie wyboru prezydium izby. Czwartek — wybór przewodniczącego izby. W tym dniu spodziewana jest również dymisja rządu Sarraut. Piątek — utworzenie rządu Bluma.

O ile wszystko pójdzie w przewidzianym rytmie, można oczekiwać w sobotę utworzenia 101-go gabinetu trzeciej republiki, który stanęby przed izbą w ciągu następnego tygodnia.

NOWY RZĄD

PARYŻ, 2. 6. W nowym rządzie Blum zatrzyma jedynie stanowisko premiera, powierzając Daladierowi kierownictwo jednolitego

ministerstwa obrony narodowej oraz zastępstwo premiera.

W zjednoczonym ministerstwie obrony narodowej utworzone będą trzy podsekretarjaty stanu dla armii, marynarki wojennej i lotnictwa. (Rucart — armia. Campinchi — marynarka wojenna i Cot — lotnictwo).

Pozatem utworzone będzie „ministerstwo spraw zagranicznych i kolonii zamorskich", na czele którego stanie deputowany Delbos, mając do pomocy podsekretarjaty stanu: dla spraw północno-afrykańskich — dep. Vienot oraz dla ogólnych kwestii kolonialnych — dep. de Tesson. Paul Boncour zachowa stanowisko przedstawiciela Francji w Lidze Narodów.

„Echo de Paris" omawiając projekty przyszłego rządu w dziedzinie obrony narodowej podkreśla, iż Daladier uzyskał aprobatę Bluma na nieskracanie czasu służby wojskowej do jednego roku. Nowy minister obrony narodowej zamierza natomiast wnieść przy najbliższej okazji projekt ustawy w sprawie upaństwowienia lub przy najmniej silnej państwowej kontroli nad przemysłem wojennym.

KONGRES SOCJALISTÓW

PARYŻ, 2. 6. Kongres socjalistyczny zakończył się uchwaleniem rezolucji, która podkreśla, że przebieg pierwszego etapu, polegającego na ujęciu władzy w swe ręce, socjalizm we Francji doprowadzi do gruntownej przebudowy ustroju i zniesienia kapitalizmu.

LIKWIDACJA STRAJKU

PARYŻ, 2. 6. Wszystkie zakłady metalurgiczne, w których uwzględniono żądania robotników wznowiły pracę. Pozostaje jeszcze około 5000 strajkujących, zajmujących warsztaty fabryk, których właściciele nie dali dotychczas odpowiedzi. Żadnych incydentów nie zanotowano.

Jeszcze w bieżącym tygodniu zapadnie wyrok w sprawie zająć na Politechnice

W związku z zakończeniem postępowania dowodowego i dokonania przesłuchania świadków zająć na Politechnice Warszawskiej, rektor Warchałowski przekazał przedłożone mu akta sprawy prof. Paszkowskiemu, zlecając jednocześnie jaknajrychlejsze zapoznanie się z nimi i osądzenie winnych. W motywach powyższej decyzji rektor oświadczył, że uważa za wskazane jaknajrychlejsze zakończenie powyższej sprawy.

W związku z tem w kołach studenckich panuje przekonanie, że wyrok sędziego dyscyplinarnego zapadnie w bieżącym tygodniu.

Studenci medycyny wzmocnili narodowy stan posiadania

Na Uniwersytecie warszawskim J. P. oddawna odbywa się walka o rząd w Kole Medyków. Walka jest trudna, gdyż młodzież sanacyjna potrafi świetnie wykorzystać przy wyborach głosy należących do Koła Medyków podchorążych wojskowej „sanitarki". Przed kilku dniami w głosowaniu podczas wyboru nowych władz Koła Medyków na 440 głosujących oddano 183 głosy na kandydatów obozu narodowego. Na 20 miejsc w zarządzie narodowcy zdobyli 8, na 7 miejsc w komisji kondycyjnej — 3 i na 6 miejsc w sądzie

— 2. Ogółem narodowcy zdobyli 13 mandatów.

Z ramienia bloku narodowego do władz Koła weszli pp.: H. Suchowierski, Eug. Rakowski, Z. Bratkowska, J. Niemiesko, J. Hellmann, Wład. Kulesza, F. Loth, B. Michalski, I. Hagmajer, C. Karaszewski, H. Zawadzka, St. Wyszynski i St. Witkowski.

W porównaniu do zdobytych w roku ubiegłym siedmiu mandatów, tegoroczne wyniki wykazały dalszy postęp wpływów narodowych na medycynie.

45.000 chłopów w pochodzie Obchody Stronnictwa Ludowego w całym kraju

Do Warszawy nadeszły pierwsze relacje o przebiegu obchodów „święta ludowego". Przez 2 dni ubiegłych Zielonych Świąt miasta, miasteczka i wsie w całym kraju były widownią wielkich manifestacji ludowych, zorganizowanych przez Stronnictwo Ludowe. Według dotychczasowych obliczeń, więcej jak 1 milion chłopów demonstrowało w Zielone Świąta pod sztandarami ludowymi. „Święto ludowe" miało wszędzie przebieg spokojny, porządek utrzymywał wszędzie włościańska straż bezpieczeństwa.

Największe rozmiarami obchody „święta ludowego" odbyły się w Małopolsce. W Jarosławiu demonstrowało 45 tysięcy chłopów, na czele pochodu przez ulice miasta jechało 100 cyklistów i 1850 jeźdźców banderki konnej. Poświęcono 41 nowych sztandarów. W Przeworsku brało udział w obchodzie „święta ludowego" — 20 tysięcy, w Łańcucie — 20 tysięcy, w Limanowej — 50 tysięcy, w Bochni — 40 tysięcy, w Nowym Sączu — 40 tysięcy chłopów.

W miejscowości Bośnia (powiat Wadowice) demonstrowało 12 tysięcy, w miejscowości Borek Wielki (pow. Ropczyce) — 7 tysięcy, w miejscowości Brzegi (pow. Kraków) — 10 tysięcy, w miejscowości Biała (pow. Ma-

ków) — 6 tysięcy chłopów.

Dalsze doniesienia o manifestacjach ludowych w Małopolsce napływają.

Na terenie Kongresówki obchody „święta ludowego" odbyły się w wielu powiatach. W Łowiczu wzięło udział w manifestacji ludowej — 10 tysięcy, w Lublinie — 5 tysięcy, w Opocznie — 5 tysięcy, we Włocławku — 3 tysiące, w Łukowie — 5 tysięcy chłopów. W powiecie warszawskim odbyły się 4 obchody „święta ludowego", w których uczestniczyło łącznie około 10 tysięcy chłopów. W miejscowości Mniszek (pow. Radom) „święto ludowe" zgromadziło 10 tysięcy chłopów, w tem 380 członków banderki konnej.

Brak jest dotychczas relacji z wielu powiatów Kongresówki i z Wielkopolski. Znawcy ruchu ludowego twierdzą, iż w tym roku po raz pierwszy od wielu lat obchody „święta ludowego" zgromadziły tak wielkie masy uczestników, co jest dowodem rosnącego ruchu organizacyjnego i politycznego na polskiej wsi.

Na niektórych zebraniach zamiast przemówień nagrywano płyty gramofonowe z przemówieniami. W ten sposób przemawiali osoby nieobecne na zebraniach.

Obniżyć kary Okólnik ministerstwa spraw wewn.

Ministerstwo Spr. Wewn. wydało okólnik, dotyczący wymiaru grzywny i kar administracyjnych.

Przypominając dotychczas wydane zarządzenia w tej sprawie, okólnik z naciskiem podkreśla, że wymiar kar powinien być dostosowany do obecnego ogólnego położenia gospodarczego i indywi-

dualnych warunków materialnych ukaranego. Z reguły zatem, gdzie nie zachodzi zła wola należy stosować najniższy wymiar kary. W związku z tem okólnik zaleca pp. wojewodom, komisarzom rządu na m. st. Warszawy i starostom obniżyć dotychczas przyjęte wymiary kar.

Zakaz wystawiania broni w sklepach warszawskich

Władze administracyjne w stolicy wydały bezwzględny zakaz wystawiania na widok publiczny na witrynach sklepowych broni palnej jak rewolwerów, karabinów i t. p. Wyjątek stanowią dubeltówki myśliwskie. Ponieważ zakaz ten był często omijany, na właścicieli sklepów nakładane będą w

razie ujawnienia podobnych wykroczeń grzywny do 3.000 zł. i kare aresztu do 3 miesięcy.

Sklepy z bronią obowiązane są ponadto odpowiednio zabezpieczyć posiadaną na składzie broń palną przez zamykanie jej w szafach żelaznych.

Tygodnik „Lu" zakazany w Polsce

Władze administracyjne zdecydowały odebrać debiet w Polsce znanemu francuskiemu wydawnictwu „Lu".

Tygodnik „Lu" stanowi przegląd prasy całego świata i jest jednym z najbardziej rozpowszechnionych czasopism europejskich. Powodem umieszczenia

„Lu" na liście wydawnictw zakazanych w Polsce, były przedruki z innych wydawnictw objętych podobnym zakazem, jak również tendencyjne oświetlenie różnych wydarzeń w Polsce w formie komentarzy do przedrukowywanych artykułów.

Nieuzasadnione obciążenie właścicieli placów na przedmieściach

Wczoraj odbyło się posiedzenie Tow. Przyjaciół Grochowa, na którym poruszono m. in. sprawę projektu ustawy o parcelacji terenów podmiejskich. Projekt ustawy przewiduje, by plan regulacyjny sporządzali sprzedawcy placów przekraczających swym obszarem 1 ha, a nie jak dotychczas miasto. Zdaniem zebranych projekt ten nie miałby wpływu na

ruch budowlany w śródmieściu, gdzie wolnych placów o przestrzeni 1 ha niema, natomiast uderzyłby bardzo dotkliwie w przedmieścia, gdzie place są tanie a koszty sporządzenia planów regulacyjnych wysokie.

W powyższej sprawie Tow. Przyjaciół Grochowa wystąpi do władz ze specjalnym memorjałem.

Zamordowała 10-letnie dziecko z nienawiści do rodziny narzeczonego

LWÓW, 2. 6. Borysław wstrząśnięty został niebywałą zbrodnią. Przed kilku dniami wyszła z domu do szkoły 10-letnia uczennica szkoły powszechnej w Borysławiu Katarzyna Jarenko, córka Antoniego, kowala, zajętego w „Małopolsce". Dziewczyna do wieczora, do domu nie wróciła, wobec czego, ojciec rozpoczął poszukiwania, które jednak nie dały rezultatu.

Nie mogąc trafić na ślad zaginionej Jarenko zwrócił się o pomoc do telepaty - jasnowidza, który oświadczył, iż z córką Jarenki „złe dzieje". Niezależnie od poszukiwań ojca, policja wdrożyła energiczne dochodzenia, które wkrótce uwieńczono zostały pozytywnym rezultatem.

Ustalono, że Katarzynę Jarenko utopiła 23-letnia, Ludwika

Mraczkowska córka wiertacza z „Małopolski".

Mraczkowska była zaręczona z bratem Jarenków, Władysławem. Rodzina jednak narzeczonego, przeciwna była małżeństwu. Na tem tle dochodziło do sprzeczek pomiędzy narzeczonymi. W trakcie ostatniej kłótni Mraczkowska podenerwowana, oświadczyła narzeczonemu, iż zemści się na jego rodzinie tak, iż popamiętają ją na całe życie.

Groźbę swą zrealizowała. W podstępny sposób zwabiła dziewczynę na przechadzkę i zaprowadziwszy ją w stronę rzeki pochnęła w odmetę.

Zbrodniarce, która w trakcie dochodzeń przyznała się do popełnienia makabrycznej zbrodni, osadzono w więzieniu.

Zamiast pracy znalazła hańbę

Pochodząca z Łomży Irena Orzechowska przyjechała do stolicy w poszukiwaniu pracy. Nie mając zapewnionego miejsca na nocleg, błąkała się po ulicach miasta, a pod wieczór przygodnie natknąwszy niejakiego Walerjana Różalskiego, robiącego wrażenie solidnego obywatela, zaproponował jej wygodny nocleg w oddalonej dzielnicy miasta, mianowicie na Zdobyczy Robotniczej.

Nie przeczuwająca niczego złego, Orzechowska udala się tam wraz z przybyłym z Łomży swym przyjacielem. Na miejscu zastali

oboje znanych na Zdobyczy awanturników, Rajmunda Wróblewskiego i Józefa Sobierajskiego, którzy zmiejsza wyrzucili z mieszkania przyjaciela Orzechowskiej, a na niej dopuścili się gwałtu. Miejscowy komisarz policji zaalarmowany przez owego przyjaciela biednej niewiasty, wysłał na miejsce posterunkowych, którzy obu zbrodniarzy ujęli.

W międzyczasie, zanim doszło do rozprawy sądowej, Orzechowska zmarła. Sąd Okręgowy skazał obu gwałcicieli na karę po półtora roku więzienia.

Płace na robotach publicznych będą utrzymane bez zmian

Dyrekcja Funduszu Pracy wydała okólnik do wszystkich biur wojewódzkich w sprawie wynagrodzeń przy robotach publicznych. Okólnik ten podkreśla, iż należy utrzymać bez zmian dotychczasowe stawki wypłacane robotnikom fizycznym i pracownikom umysłowym, przy równo-

czesnym utrzymaniu czasu pracy.

Zmniejszenie 8-godzinnego dnia pracy równałoby się ukrytemu podwyższeniu płac. Wskazaniem jest natomiast uruchamianie oddziałów pracujących w kilku turach, co dałoby zatrudnienie większej liczbie bezrobotnych.

„Queen Mary" nie pobija rekordu „Normandie"

NOWY JORK, 1. 6. Angielski ołbrzym transatlantycki „Queen Mary", odbywający swą pierwszą podróż do Ameryki, przybył dziś o godzinie 20 min. 7 do Nowego Jorku.

Wbrew ogólnym oczekiwaniom, „Queen Mary" nie ustanowiła w czasie pierwszej podróży nowego czasu rekordowego, gdyż odbyła podróż z Cherbourg do Nowego Jorku w 4 dniach, 12 godzinach i 26 minutach. Przeciętna szyb-

kość wynosiła 29.133 węzłów na godzinę, pozostając niżej szybkości przeciętnej, ustanowionej przez francuski statek „Normandie". Podkreślają jednak, że powodem niezdobycia błękitnej wstęgi oceanu były niekorzystne warunki atmosferyczne.

Na powitanie „Queen Mary" pojawiło się w porcie nowojorskim kilkaset tysięcy widzów. Zbliżająca do portu statek eskortowało 40 samolotów.

Warszawska giełda pieniężna w dniu 2 czerwca

Dewizy: Holandia 359,30 (sprzed. 360,02, kup. 358,58); Berlin 213,45, sp. 213,98, k. 212,92; Bruksela 89,95, sp. 90,13, k. 89,77; Gdańsk sp. 100,20, k. 99,80; Kopenhaga sp. 118,99, k. 118,41; Helsingfors sp. 11,75, k. 11,69; Londyn 26,59, sp. 26,66, k. 26,52; Madryt sp. 72,70, k. 72,40; Nowy Jork sp. 5,33 i jedna osma, k. 5,30 i trzy osmy; Nowy Jork (kabel) 5,32, sp. 5,33 1/4, k. 5,30 1/4; Oslo 133,50, sp. 133,83, k. 133,17; Paryż 35,01, sp. 35,08, k. 34,94; Praga 22,00, sp. 22,04, k. 21,96; Sztokholm sp. 137,43, k. 136,77; Zurich 171,85, sp. 172,19, k. 171,51; Wiedeń sp. 100,00, k. 99,60; Montreal sp. 5,30 1/2, k. 5,28; Mediolan sp. 42,10, k. 41,80.

Papiery procentowe: 7 proc. poź. stabil. 59,00 (po 500 dol.) 59,75 (w proc.); 3 proc. poź. prem. inwest. 1 em. 68,00, II em. 68,75; 4 proc. państw. poź. prem. dol. 50,00; 5 proc. konw. 52,75—53,00; 6 proc. poź. dol. 77,00 (w proc.); 8 proc. L. Z. Komun. BGK. 94,00 i 8 proc. oblig. Kom. BGK. 94,00 (w proc.); 7 proc. L. Z. BGK. i 7 proc. oblig. Kom. BGK. 83,25; 8 proc. L. Z. Banku Rol. 94,00; 7 proc. L. Z. Banku Rol. 83,25; 8 proc. L. Z. Tow. kred. przem. polskiego funtowo 94,50 (w proc.); 4,5 proc. L. Z. ziemskie serja V 45,25—46,00—45,75; 4,5 proc. L. Z. Pozn. ziemstwa kred. serja K 48,00; 5 proc. L. Z. Warszawy 55,50—55,75; 5 proc. L. Z. Warszawy (1933 r.) 54,00—53,63—54,00; 5 proc. m. Siedlec 28,00—27,00; 6 proc. oblig. m. Warszawy 6 em. 65,75.

Akcie: B. Polski 104,00; Warsz. Tow. Fabr. Cukru 29,50; Wegiel 14,60; Lipop 13,00—13,50—13,25; Starachowice 35,50—35,75—35,25; Haba 28,00—28,50; Tendencja dla dewiz, pożyczek państwowych, listów zastawnych i akcji mocniejsza. Rubel srebrny 1,60; gram czystego złota 5,9244.

Pożyczki dolarowe w obrotach prywatnych: 8 proc. poź. z r. 1925 (Dillonowska) 83,00—87,00 (w pr.); 7 proc. poź. słaska 69,50 (w proc.); 7 proc. poź. m. Warszawy (magistrat) 67,50 (w proc.); 3 proc. poź. prem. bud. 26,50; 4 proc. poź. prem. inwest. 53,25.

GIEŁDA ZBOŻOWA

Notowano za 100 kg.: pszenica jednolita 23—23,50, ziołowana 22,50—23, żyto I-szy stand. 14,25—14,50, II-gi stand. 14—14,25, owies I-A stand. 15,75—16,25, owies I-B stand. 16,25—16,50, owies II-gi stand. 15,25—15,75, jęczmień browarny 15,50—15,75, gat. I-gi 15,25—15,50, gat. III-ci 15—15,25, gat. IV-ty 14,75—15, groch polny 17,50—18,50, Victoria 23—30, wyka 22—23, piszczka 22—23, seradka podwojnie czyszczona 28—30, łubin niebieski 10—10,50, 20ty 12,50—13, rzepak zimowy 41,50—42,50, rzepak zimowy 40,50—41,50, rzepak letni 40,50—41,50, rzepak letni 41—42, siemię lniane 36—36,50, kończyzna czerwona surowa bez grubej kianianki 105—120, czerwona bez kianianki o czystości 97 proc. 145—155, biała surowa 60—70, bez kianianki o czyst. 97 proc. 80—100, mak niebieski bez obrotów 59—61, ziemniaki jadalne 3,25—3,75, mąka pszenna gat. I-szy wyciagowa 36—38, gat. I-A 34—36, gat. I-B 36—34, gat. I-C 32—33, gat. I-D 31—32, gat. II-A 30—31, gat. II-B 28—30, gat. II-D 25—26, gat. II-F 24—25, gat. II-G 23—24, pszena pastwana 16—17, żytnia gat. I-y wyciagowa 22,50—23,50, gat. I-szy do 50 proc. 22,50—23,50, gat. I-szy do 65 proc. 21,50—22,50, gat. II-gi 18—18,50, razowa 18—18,50, poślednia 14—14,50, otręby pszenne grube 12—12,50, pszenne średnie 11—11,50, miatki 11—11,50, żytnie 11—11,50, kucyki lniane 17,50—18, rzepakowe 14,50—15, 6ruta sojowa 22,50—23.

Dzisiejsze uroczystości

na cześć p. Prezydenta Rzeczypospolitej w Warszawie

Godz. 9-9.30 — uroczyste nabożeństwo w katedrze św. Jana w obecności P. Prezydenta Rzplitej.

Godz. 8-10 — nabożeństwa, urządzone przez wszystkie wyznania.

Godz. 10 — defilada. Przyjazd Pana Prezydenta na pole Mokotowskie i odebranie raportu.

Godz. 10.10 — przegląd przez Pana Prezydenta Rzplitej młodzieży szkolnej.

Godz. 10.30-12 — defilada wojska i p. w.

Godz. 12.03 — przemówienie ministra oświaty do młodzieży szkolnej.

Godz. 16.30 — przyjęcie hołdu przez Pana Prezydenta Rzplitej na stadionie Wojska Polskiego od sportu stołecznego z udziałem p. w.

Godz. 17.30-20 — składanie życzeń przez obywateli m. st. Warszawy Panu Prezydentowi Rzplitej na Zamku Królewskim.

Godz. 20-20.30 — hołd społeczeństwa. Zbiórka organizacji społecznych i zawodowych na pl. J. Piłsudskiego.

Godz. 20.35 — przemówienie przewodniczącego komitetu stołecznego, prze. St. Starzyńskiego.

Godz. 20.45 — wymarsz zebranych pochodem na Zamek.

Godz. 21.15-22 — widowisko pod gołęb niebami na rynku Starego Miasta.

Organizacje społeczne i zawodowe wezmą udział w następujących uroczystościach:

DEFILADA

W defiladzie wojska i p. w. na polu Mokotowskim. Wstęp na pole Mokotowskie za biletami, które wydawane były dn. 30 b. m., t. j. w sobotę, w zarządzie miejskim między godz. 9 a 12 na podstawie pisemnych upoważnień organizacji. Zbiórka osób, które otrzymały bilety wstępu na pole Mokotowskie wyznaczona została, ze względu na przyjazd P. Prezydenta Rzplitej punktualnie na godz. 9.30. Organizacje społeczne, posiadające sztandary, a nie biorące udziału w defiladzie, delegują na pole Mokotowskie poczty sztandarowe, składające się z chorągwie i 3-ch delegatów. Wstęp dla poczty sztandarowej bez biletów, gdyż legitymacją dla poczty jest sztandar.

HOŁD SPOŁECZEŃSTWA NA ZAMKU

Organizacje zbierają się na pl. J. Piłsudskiego o godz. 20. Ustawienie organizacji nastąpi według następujących rzutów, skierowanych frontem do grobu Nieznanego Żołnierza:

I rzut obejmie część placu od ul. Wierzbowej wzdłuż ul. Ossolińskich.

W rzucie tym ustawią się: stołeczny komitet uroczystości in corpore oraz wszyscy chorągwie ze sztandarami bez asysty;

II rzut, ustawiony równolegle do pierwszego wypełni Federacja P. Z. O. O.;

III rzut, ustawiony równolegle do poprzedniego, przeznaczony jest dla organizacji p. w. i dla sportu stołecznego;

W IV rzucie zostaną pomieszczeni pracownicy władz i instytucji rządowych;

W V — pracownicy samorządowi;

W VI — związki i grupy pracownicze;

W VII — związki zawodowe i grupy pracownicze;

VIII rzut przeznaczony jest dla Zw. Tow. Przyjaciół Wielkiej Warszawy;

IX — dla rzemiosła;

X — dla innych organizacji społecznych.

Organizacje wchodzi na plac: 1) placem koło Komendy Miasta, 2) ulicą Królewską, 3) ul. Mazowiecką oraz 4) ul. Wierzbowa. Ulica Ossolińskich będzie dla wchodzących na pl. J. Piłsudskiego zamknięta, albowiem tam ulicą odbędzie się wymarsz z placu.

Organizacje biorące udział w pochodzie, winny być zaopatrzone w

Kraków w chorągwiach Przygotowania do uroczystości

KRAKÓW, 2. 6. (PAT.). Dziś w przeddzień uroczystego obchodu 10-lecia sprawowania urzędu Prezydenta Rzeczypospolitej przez prof. dr. Ignacego Mościckiego całe miasto zostało przybrane flagami o barwach państwowych i transparentami, zdobnemi w zieleń i kwiaty.

Życzenia przez radio w imieniu harcerstwa

W dniu 3 b. m. o godz. 18.50 z okazji jubileuszu 10-lecia sprawowania urzędu przez Pana Prezydenta R. P. przewodniczący Związku Harcerstwa Polskiego woj. dr. Michał Grażyński z rozgłośni katowickiej polskiego Radia przemówił do harcerów i harcerzy, składając dostojnemu jubilatowi, który, jak wiadomo, jest protektorem Związku Harcerstwa Polskiego i żywo jego rozwojem interesuje się, wyrazy czci i hołdu w imieniu 200-tysięcznej młodzieży harcerskiej.

Ofiara urzędników BGK

Celem uczczenia 10-lecia pracy Pana Prezydenta R. P. prof. Ignacego Mościckiego personel Banku Gospodarstwa Krajowego złożył 10 tys. zł. na fundusz Obrony Narodowej.

Porządek dzienny jutrzejszego posiedzenia Sejmu

Porządek dzienny posiedzenia Sejmu, które się odbędzie jutro, we czwartek, o godz. 12-iej w południe, obejmuje pierwsze czytanie kilku rządowych projektów ustawy, a mianowicie: o granicach państwa, o kredytach dodatkowych na r. 1936/37 w łącznej sumie 503.000 zł., z czego przypada 100.000 zł. na koszty związane z

uroczystościami żałobnymi w Wilnie w dniu 12 maja, a 403.000 zł. na utrzymanie kontroli dewizowej na granicy, 6 ustaw ratyfikacyjnych i wreszcie projekt ustawy o pełnomocnictwach.

Przy tym ostatnim punkcie p. premier Składkowski przedstawi prawdopodobnie program rządu.

P. Premier Składkowski w Łęczycy 11 urzędników brakowało w biurach

W dniu 2 czerwca r. b. p. premier Stawoj Składkowski przejechał o godz. 8-iej rano wizytację urzędów w Łęczycy w celu sprawdzenia punktualnego rozpoczęcia urzędowania. Ponieważ okazało się, że w szeregu urzędów brakowało 11 urzędników, p. premier Składkowski po

powrocie do Warszawy zarządził wysłanie do Łęczycy komisji międzyministerialnej w celu ustalenia stopnia winy opieszalych i postawienia odpowiednich wniosków.

Jego mość Korczak Prasa żydowska o bojkocie w Przytyku

Żydowski „Nasz Przegląd” z okazji procesu o zajęcia w Przytyku maluje w ten sposób sylwetkę działacza chłopskiego z okolic Przytyka, Korczaka, oddanego rzecznicą sprawy narodowej:

„Dziś chlubi się Przytyk innymi nazwiskami. Dziś króluje tu Jego mość Korczak. Tego barczywego, tęgiego chłopca o rumianych policzkach i zlekka siwiejącym zarostem zna tu każde dziecko. Zna i — usuwa się z drogi. Czempredzą do domu, czempredzą przed nim ucieleśnieniem nienawiści i bezwzględności w walce politycznej z żydami.

Zresztą Korczaka boją się nie tylko żydzi. Kornie a tchórzliwie chyli przed nim czola okoliczni kmiotkowie. Chętnieby dotrzeć do niasteczka, sprzedać to i owo,

zdobyc tak potrzebnego złociszka, dobie targu z którymś z handlującymi, a tu na głównym gościu, nieczem drapieżny sfinks mitycznej brzońcy dostępu do grodu, wyrasta spod ziemi jegomość Korczak i zakłada swoje partyjnie usankcjonowane veto.

Jegomość Korczak zwartym pierścieniem antysemitów pikię otoczył całe miasteczko. Jest to tak zwana „wyższa strategia”, coś w rodzaju obłąkania „twierdzy”, skazanej na zagładę głodem. Tylko, że tej „twierdzy” bronią nie jacyś tam zachłanni rycerze, ale smętne, bezbronne, w ciężką żałobę spowite cienie ludzkie... Ludzkie resztki po wypadkach z 9 marca.

Tem niemniej oblężenie trwa. Tam niemniej Przytyk głoduje”.

pochodnie, które z chwilą nadejścia zmroku zostaną zapalone. Organizacje, posiadające orkiestry, przybywają na zbiórkę wraz z niemi.

Po ustawieniu się zebranych według wyżej wskazanego porządku na placu J. Piłsudskiego, okolicznościowo przemówienie wygłosi przewodniczący stoł. komitetu uroczystości jubileuszowych, prezydent m. st. Warszawy St. Starzyński, poczem pochód ruszy z hołdem na Zamek przez ul. Ossolińskich, Krak. Przedm., bramą zamkową od ul. Nowy Zjazd przez dziedziniec zamkowy, bramą senatorską, przez dziedziniec gospodarczy, bramą św. Janką, ul. św. Janką na rynek Starego Miasta.

Na dziedzińcu zamkowym ustawione będą pomiędzy oboma bramami stoły, na które w czasie przemarszu organizacje składają będą adreasy hołdownicze wraz z wiązkami kwiatów.

Na zakończenie uroczystości jubileuszowych odbędzie się na rynku Starego Miasta widowisko pod gołęb niebem.

Na stronie 4-iej dajemy dalsze wiadomości o programie radiowym, koncertach w ogrodach itd.

Proces o zajęcia w Przytyku

(Dokończenie ze str. 1-iej)

Zachęta, poza mostem na rzece. Komendant posterunku wezwał telefonicznie pomocy z Radomia oraz wysłał 6-ciu posterunkowych, którym udało się wypchnąć resztę tłumu poza most, aż pod kościół.

WIDOK KRWI

Wiadomość o tem, że żydzi strzelali, oraz widok zakrwawionych chłopców spowodowały to, że odjeżdżający do domów chłopcy, porzucając wozy i uzbrojonych, się w orczyki i kije, poczęli wracać i posuwać się ku miastu, wybijając pod drodze szyby w oknach domów żydowskich. Najczynniejszy udział w nawoływaniu chłopów do powrotu do miasta brał oskarżony Zarychta. Policji udało się oczyścić rynek z awanturników. Tłum wepchnięto w wąską uliczkę Warszawską, żydów nie było, gdyż ich na ulicach nie było. Do domów nie szturmowano, ponieważ policjanci idący dwoma szeregami, nie pozwalali na to. Gdzieś tam tylko rzucono kamieniem w okna domów, wybijając pojedyncze szyby.

ZAMORDOWANIE WIESNIAKA

Wówczas z okna jednego z domów wysunęła się przez stróżnicę szybą ręką z rewolwerem, z którego w kierunku tłumu padła seria strzałów. W tłumie pochylił się naprzód i pobięszy jeszcze kilka kroków, upadł na jezdnię, 53-letni Stanisław Wiesniak. Tłum uniósł rannego w stronę mostu. Posterunkowi, którzy w momencie strzałów znajdowali się pod oknem, zmierzyszy do strzelającego z karabinów, wskutek czego znikł on w głębi domu, a następnie wskoczyli do sieni tego domu, aby go schwycić.

MORDERCA

Podczas rewizji po prawej stronie okna, z którego strzelano, znaleziono trzy łuski rewolwerowe kalibru 6.35 mm. Zatrzymano Szułimę Chłapę, którego rysopis odpowiadał rysopisowi strzelającego. Leska pierwotnie zaprzeczyła, aby on strzelał, i dopiero w śledztwie przyznał iż dał trzy strzały, jednak w górę, dla odstraszenia tłumu. Rewolwer nabył w Radomiu od nieznanej osoby. Po strzale, rzucił go do rzeki. Sekcja zwłok Stanisława Wiesniaka wykazała, że kula trafiła go w prawy bark, wskutek czego nastąpił krwotok wewnętrzny i śmierć. Z zeznań naocznych świadków wypadku wynika, iż Wiesniak padł od kuli wyrzuczonej przez Leskę.

INNE STRZAŁY

Kilku świadków zeznało, iż prawie jednocześnie ze strzałami z domu Leski, dano kilka strzałów z podwórza i okna domu Świeczki. Jeszcze przedtem miano strzelać z facyaty domu Lejzora Feldberga. Świadek Musiałek widział Lejzora Lange, ładującego rewolwer. Widział rewolwery i u szeregu innych żydów. Według świadka posterunkowego Nowickiego, padło zgórą około 30 strzałów.

PODNIENIE

Kiedy trzech posterunkowych było zajętych poszukiwaniem sprawców strzałów, z domu Leski, reszta usiłowała opanować

Zajścia w Zgierzu

podczas wyborów do rady miejskiej

ŁÓDŹ, 1. 6. W dn. 31 maja odbyły się wybory do rady miejskiej w Zgierzu. Silną agitację wyborczą rozwinęło Stronnictwo Narodowe, posiadające w poprzedniej radzie miejskiej połowę mandatów (16). Na ulicach doszło parokrotnie do bójek między bojownikami Stronnictwa Narodowego a zwolennikami P. P. S. Policja szybko przywróciła spokój.

Najgroźniejszą bójką miała miejsce w godzinach popołudniowych na ul. Berka Joselewicza. Bezpośrednio po niej nastąpiło jeszcze mocniejsze starcie na Przybyłowie. Ciężko poraniony został Roman Lorenc i Stanisław Lancer. W godzinach wieczornych rozegrała się pogłoska, że Lorenc zmarł.

Stronnictwo Narodowe straciło 6 mandatów. Podział mandatów przedstawia się następująco: P. P. S. i Zw. klasowe 11. Stronnictwo Narodowe — 10. Polski ko-

mitet wyborczy — 5. Niemcy — 3. grupowania żydowskie — 3.

W prasie znajdujemy bliższe dane, dotyczące zajść i ich tła. „Warszawski Dziennik Narodowy” donosi:

„Socjaliści i komuniści rozpoczęli wielką agitację przy pomocy żydów. Komuniści rozrzucaли nawet specjalną tajną ulotkę, w której wydali rozkaz swoim zwolennikom do głosowania na listę „wspólnego frontu”. Przytem bojówki socjalistyczno-żydowskie w dniu wyborów bezkarnie utrudniały narodowcom głosowanie przez terror i napady czynne”.

Lewicowy „Kurier Poranny” pisze:

„Poprzednia Rada Miejska miała olbrzymią przewagę Str. Narodowego, gdyż na 32 mandaty 16 było w rękach t. zw. „oboju narodowego”.

Toteż już na kilkanaście dni przed wyborami „Stronnictwo Narodowe” uprawiało w Zgierzu bardzo kosztowną i energiczną agitację. Chodziło o utrzymanie za wszelką cenę dotychczasowego stanu posiadania. W dniu wyborów sprowadzono z Balut i Ra-

dogoszczy (przedmieścia Łodzi) bojówki, najlepszych swych agitatorów rozdawano wśród mieszkanców w Zgierzu bezpłatne partyjne pisma. Na pół „narodowych” agitatorów i bojówek na wyborów był tak wielki, że już od rana tu i ówdzie doszło do bójek. Używano kastetów, kamieni wyrzucanych z jezdni lub chodników. W pierwszej większej bójce było 15 rannych kilkanaście osób. Policja przywróciła porządek. Do poważnego i tragicznego zajścia natomiast doszło popołudniu na ul. Sienkiewicza. Ojara tej awantury, już krwawej, był ciężko ranny Roman Lorenc i St. Lancer, członek Polskiego Komitetu Wyborczego. Stan. Lancer dostał uderzenie nożem w plecy; odwieziony do szpitala wkrótce zmarł.

Podczas awantury policja aresztowała około 100 osób, które po wyegitimowaniu zwolniono”.

W tej chwili o wynikach wyborów nie wiążącego powiedzieć nie można, gdyż nieznana jest jeszcze frekwencja wyborcza i sposób głosowania poszczególnych ośrodków polskich i żydowskich.

mieszkań i sklepie Hindy Boren sztażn w innym domu, rozbito piec, łóżko, rozpruto pierzynę, zlamano okna. Właścicielka poznała wśród napastników oskarżonego Kacperskiego. Zniszczone następnie mieszkanie Toberów, gdzie oskarżony Rojek pobili Lejbusia Tobera. Pobity został też Majer Tober.

Do sklepu żydowski Przybyszewiczowej wtargnęła gromada kilku nastu osób po wybieciu szyb. Wyłamało kolejno troje drzwi i pobito Izraela Przybyszewskiego, którego zlamano lewą rękę. Wśród bijących Przybyszewicza poznał oskarżonych Rojka i Wlazło. Hindy Haberberg rozpruto 4-ry kołdry. Estera Malec zeznała, że po wtargnięciu do jej mieszkania, bili ją Wlazło, Zarychta i inni. Oskarżeni Slizak i Stepien pobili Gołę Borensztajn. Do mieszkania Rachmilla Plachty wdarli się oskarżeni Zarychta, Wlazło i Prasek, którzy zniszczyli sprzęty, rozpruto zegar i wagę. W mieszkaniu Chajki Frydman wyrwano okno. Frydmanowa znajdowała się w 5-ym tygodniu po porożu.

Szczególnie ucierpiało mieszkanie żyda Altera Kozłowskiego. Gromada 30 osób, na której czele stał osk. Krzos, wybiła kłonicami okna i drzwi. Przez okna zaczęto cisnąć kamienie, rozbijając niemi zupełnie szafy, do której schował się Kozłowski z dziećmi. Zniszczone łóżko i krzesła. Pobito też służącą Kozłowskiego Chanę. Na przedmieściu Podgajek, zniszczone kilkanaście mieszkań. Do sklepu Berka Tobera wdarło się kilkanaście osób, polamało drzwi i sprzęty, a samego Tobera pobito pałkami po głowie, twarzy i rękach. Na skutek pobicia, Tober odniósł 5 ran tłuczonych głowy i duże siniace na obu ramionach. Na podłodze po najściu, pozostało 60 kamieni.

Skoile wybito okna i drzwi z futrynami w sklepie Faigi Szuchowej, która ukryła swoje 8-ro dziecko na strychu, sama zaś stawiała czoło tłumowi w mieszkaniu. Szuchowa pobili pałkami, m. in. oskarżeni Władysław Strzałkowski, Bankiewicz i Żebrak. Odniósł ona trzy rany tłuczone głowy, rozległe siniace na piersiach i plecach oraz uszkodzenie kregosłupa. 70-letnia Jochweta Palant, wybiegła podczas rozruchów na ulicę. Tłum otoczył ją i począł bić łaskami. Poznała ona wśród bijących Józefa Strzałkowskiego. Tego samego, który stał się przyczyną zbiegowiska i oporu policji na rynku.

Ponadto zdemolowano szereg innych mieszkań na Zachęcie i Podgajku, których właściciele jedynak bądź byli nieobecni, bądź nie poznali napastników.

PRZED DOMEM REGULSKIEGO

Najpoważniejszy wypadek rozegrał się w domu kowala Regulskiego, przed którym przyniesiono trupą Stanisława Wiesniaka. Mianowicie do mieszkania Joska Minkowskiego, po wyrwaniu okiennic i okna od podwórza, wtargnęło kilka osób, które uzbrojony się w orczyki i kije, zgromadzili się na dziedzińcu. Kamień, rzucony przez okno, uderzył 15-letniego sy-

na Minkowskiego, Gawryś, który upadł na podłogę, tracąc przytomność. Trzech pozostałych synów Minkowskiego w wieku od 6 do 14 lat, schroniło się pod łóżko.

Oboje Minkowskie wybiegli przez drzwi do sieni i tu został za bity Jasek Minkowski, a na podwórzu upadła pod ciosami drągów i lasek Chaja Minkowska, która po przewiezieniu do szpitala, zmarła po upływie kilku godzin. Spod łóżka wyciągnięto 6-letniego syna Minkowskich Szmulę i pobito go kłonicami po głowie. Świadców poznali wśród napadających oskarżonych Prusa, Kośca, Wójcika, Czubaka i Olaszewskiego, dalej braci Fraczko-wiczów, Iwańskiego i Kwietniewskiego.

Mieszkanie Minkowskich podczas zajścia zupełnie zniszczone. W pokoju znaleziono 20 kamieni i kilj zlamany oraz siekiere ze śladami krwi.

Śmierć Minkowskich, pobicie ich dzieci, zniszczenie domu, wy-czerpały niejako nienawiść tłumowi oraz nasyciły jego żądze zemsty. Ekscesy poczęły wygasać. W pół godziny mniej więcej po zabójstwie Minkowskich, przybyły z Radomia posiłki policyjne, które przywróciły w Przytyku porządek.

NA PIASKACH

W tym też czasie wieść o wypadkach, rozgrywających się w mieście dotarła do znajdującego się w przeciwnym końcu Przytyka na t. zw. Piaskach targowiska, końskiego. Gromada młodych chłopów pod wodzą oskarżonych Gospodarczyka i Kozłowskiego po biła Chila Bojmajla, którego usiłowano wrzucić do rzeki Radomki, a następnie pobili uderzeniami palek i noży handlarzy kołami Szlamę Tobera i Abrama Berkowicza. Pobito również ciężko Adama Goldberga, który rozpoznał Tkaczyka i Kozłowskiego.

Przedmioty znalezione w zniszczonych domach i służące za narzędzia przestępstw załączono do sprawy jako dowody rzeczowe. Rewizja w poszukiwaniu broni, przeprowadzone u oskarżonych i podejrzanych o strzelanie do tłumu, nie dały rezultatów. Dokonano oględzin mieszkań, zniszczonych w znacznym stopniu.

WINA

Nikt z oskarżonych nie przyzna je się do winy. Stanisław Kacprzak przyznał tylko, że chodził po ulicach wraz z 20 ludźmi, którzy tłukli szyby. Szulim Leska oświadczył, że dał trzy strzały z rewolweru na postrach. Pozostali oskarżeni bądź zeznali, że na miejscu wypadku wogóle nie byli, bądź przyznając się, że znajdowali się na tam miejscu przypadkowo, wyjaśnili, że w zajściach nie brali żadnego udziału, będąc często sami pokrzywdzeni i powołali się w tym względzie na zeznania szeregu osób, które im miały towarzyszyć w dniu krytycznym. Wyjaśnienia te jednak, wobec kategorycznych i zgodnych z okolicznościami sprawy zeznań świadków, nie mogą być brane pod uwagę.

CZERWIEC

3

ŚRODA

Dzisiaj św. Erazma
Jutro św. Franciszka

FEATRY

TEATR WIELKI: Opera nieczynna.

TEATR NARODOWY: „Głupi Jakób” Rittnera.

TEATR POLSKI: dziś i jutro „Miljonierka” Shaw’a z Modzelewską w popisowej roli tytułowej.

TEATR NOWY: dziś i jutro „Tessa” w reżyserji Węgierki.

TEATR MAŁY: dziś i jutro po raz 30-ty „Adwokat i róża” Szaniawskiego w reżyserji Zelwerowicza z Brydzińskim.

TEATR LETNI: dziś i jutro zabawna komedia „Nieusprawiedliwiona godzina” w głównych rolach z Lindorffówną i Różyckim.

TEATR KAMERALNY: „Matura” z Andrzejewską w roli głównej.

W pierwszych dniach czerwca premiera „Nieprzyjaciółki” Antonine’a.

TEATR MALICKIEJ: „Trafika p. generałowej”. Wkrótce premiera „Protesja p. Warren” B. Shaw’a.

CYRULIK WARSZAWSKI (Kredytowa 14): Komedia muzyczna p. t. „Kot w worku”. Jedno przedstawienie o 8-jej.

Koncerty na dzień 3 czerwca
z okazji 10-lecia urzędowania P. Prezydenta

1) Ogród Saski — o godz. 17.30. Orkiestra Reprezentacyjna K. P. W. pod dyrekcją T. Mayznera.

2) Park im. Żeromskiego — o godz. 17.30. Orkiestra Reprezentacyjna Dyrekcji Tramwajów i Autobusów Miejskich pod dyr. Leona Cymermana.

3) Park Ujazdowski — o godz. 17-jej oraz

4) Łazienki obok pomnika Chopina — Orkiestra Fabryki Karabinów pod dyr. J. Lewandowskiego i chór szkolny pod dyr. P. Zwierzyńskiego (z Czarniakowskiej 128).

5) Plac Narutowicza — o godz. 17.30. Orkiestra Warszawskiej Straży Ogniowej pod dyr. Fr. Szybczaka oraz chór szkolny z Wawicowa 24 pod dyr. p. Baczyńskiego.

6) Praga, skwer przy ul. Zygmuntovej — o godz. 17-jej oraz

7) Wybrzeże Kościuszkowskie — o godz. 18.15. Orkiestra Zbrojowni Nr. 2 pod dyr. A. Sielskiego i chór szkolny z Czarniakowskiej 128 pod dyr. p. Jasionowskiego.

8) Grochów, ul. Terespolska

28 kolonii
dla studentów

Dla młodzieży akademickiej Warszawy będzie uruchomionych w r. b. 28 kolonii letnich z tego 5 nadmorskich i 10 podgórskich. Z kolonii tych korzystać będzie 3.400 akademików. Opłata będzie skalkulowana w granicach od 2 do 3 zł. dziennie. Akademicy, którzy nie będą mogli ponieść i tych opłat, będą mogli skorzystać z pożyczek zwrotnych po ukończeniu studiów. Kolonie będą uruchomione od 1 lipca i będą czynne do 1 września.

Polskie radio

w dziesięciolecie p. Prez. Mościckiego

Dnia 3 czerwca b. r. odbywać się będą w Warszawie wielkie uroczystości związane z dziesięcioleciem sprawowania przez prof. dr. Ignacego Mościckiego najwyższego urzędu — Prezydenta Rzeczypospolitej Polski.

Polskie Radio bierze żywy udział w hołdzie całego społeczeństwa, udostępniając za pośrednictwem wszystkich rozgłośni radio wych wzięcie udziału w tych uroczystościach całemu krajowi. W godzinach południowych Polskie Radio nadaje przemówienie p. Ministra W. R. i O. P. Wojciecha Świętosławskiego do młodzieży o życiu i pracy Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, prof. Ignacego Mościckiego. Przemówienie to poprzedzone będzie reportażem, w którym ujęte zostaną wszystkie przedpołudniowe uroczystości ku czci prof. Ignacego Mościckiego.

Przemówienie Ministra Świętosławskiego nadane zostanie na wszystkich rozgłośni Polskiego Radia punktualnie o g. 12.03. Z innych punktów programu radiowego poświęconego dziesięcioleciu Pana Prezydenta, wymienić na leży m. in. transmisję (około godz. 17.00), imponującego hołdu, jaki złożył sportowy Panu Prezydentowi R. R. i O. P. W. R. i O. P. Wojciecha Świętosławskiego na Stadionie Wojska Polskiego. Prezes Związku Związków Sportowych, plk. Ułrych, złoży na ręce Pana Prezydenta wraz z gratulacjami, deklarację sportową, stwierdzającą, że suma przeznaczona na nagrody sportowe w roku bieżącym ofiarowane będą na Fundusz Obrony Narodowej.

Dzięki transmisji radiowej wszystkie szkoły w Polsce będą mogły wysłuchać przemówienia Ministra Oświaty na cześć Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Zwolnienia od zajęć
w dniu dzisiejszym

W związku z uroczystym obchodem 10-lecia sprawowania urzędu Prezydenta Rzeczypospolitej przez p. prof. Ignacego Mościckiego, prezydent miasta wydał następujące zarządzenie:

Dzień 3 czerwca będzie wolny od zajęć służbowych, z tem jednak, że praca w instytucjach o ruchu ciągłym winna być utrzymana, przyczem pożądanym jest,

aby w pierwszym rzędzie zwalniani byli pracownicy, należący do klubów sportowych i zajmujący się czynnie sportem; o godz. 19-jej rozpocznie się zbiórka wszystkich pracowników miejskich na Placu Teatralnym, skąd o godz. 19.30 nastąpi wymarsz całej grupy w szczy czwórkowym na Plac Marszałka Piłsudskiego.

Musimy mieć tańsze warzywa

Czy będą uruchomione tramwaje transportowe?

Polski związek producentów warzyw, który eksploatuje targowisko hurtowego handlu warzywami, zwrócił się ostatnio do władz z projektem ułatwienia przewozu kilkudziesięciu rzeszy handlowych warzywami, którzy codziennie w bardzo wczesnych godzinach, udają się na targowisko przy ul. Grójeckiej 95-c i po zakupie towaru wracają dożaka-

mi konnemi, względnie taksówkami z kosami różnego gatunku warzyw. Autorzy memoriału proponują uruchomienie nocnych tramwajów osobowych oraz towarowych wozów tramwajowych, gdyż obecny sposób przewozu obciąża nadmiernie ceny warzyw, wpływając temsamem na zmniejszenie ich spożycia w Warszawie.

316 milionów złotych

wynoszą zaległości składkowe w Ubezpieczalniach

Wpływy z tytułu ubezpieczenia chorobowego, emerytalnego i braku robotników, emerytalnego i braku pracy pracowników umysłowych oraz ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu wyniosły łącznie (bez ubezpieczenia inwalidzkiego i chorobowego na Górnym Śląsku), w całym kraju 23.341.116 zł. Wpływy te były mniejsze od wymierzonych składek o 1.647.959 zł. Kwota ta powiększyła zaległości składkowe, które w końcu 1935 r. wyniosły 316.971.000 zł.

Zmiany personalne
w Ubezpieczalni warszawskiej

Długoletni dyrektor administracji ubezpieczalni społecznej w Warszawie, p. Feliks Turowski, przeniesiony został do minister-

stwa opieki społecznej.

Naczelnik wydziału orzecznictwa ubezpieczalni, p. Tadeusz Górzyński, przeszedł do wydziału personalnego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Naczelnik wydziału świadczeń ubezpieczalni warszawskiej, p. Zygmunt Michałowski, przeniesiony został do ubezpieczalni społecznej Białej - Bielsko.

Zmarli

S. p. Zofia z Wasiewiczów Lutoska, wdowa, lat 75, w Wilanowie; s. p. Justyna z Jabłkowskich i ymieniecka, wdowa, lat 83, w Warszawie; s. p. Tadeusz Saryusz Tarnowski, lat 63, w Żelazowie; s. p. Stanisław Chudziński, adwokat, lat 79, w Warszawie; s. p. Bogusław Leonard Morawski, lat 31, w Warszawie; s. p. Maria z Peterów Ildzikowska, wdowa, lat 77, w Warszawie; s. p. Paulina z Jarzyńskich Bakowska, wdowa, lat 76, w Warszawie; s. p. Selma z Kizlow Hermanowa Jung, wdowa, lat 89, w Warszawie; s. p. Leon Józef Szczepny - Poniatowski, ziemianin, lat 79 w Ceciejewie Wielkiej; s. p. Antonina z Gutrych Rolinska, obywatelka Białogostoku, lat 77, w Sadownem; s. p. Michałina Sas - Berlicz Dobrzańska, lat 92, w Warszawie; s. p. Bohdan Tadeusz Pleszczyński, inż. chemik, lat 46, w Warszawie.

Zajścia

w ogrodzie Saskim

W wywoływaniu zajęć między przechodniami i zaczepianiu żydów zatrzymano w ogrodzie Saskim czterech osobników. Przeprowadzono komisarzatu Józefa Pochylskiego (Al. Jerolimowska 6), Władysława Przychockiego (tamże), Dariusza Pietruczaka (Złota 24) i Józefa Żaka (Jagiellońska 19). Po sporządzeniu protokołu pierwszych dwóch przekazano do dyspozycji policji politycznej, wraz z dowodami rzeczowymi w postaci grubych łasek.

ŚRODA, 3 CZERWCA 1936 R.

6.30 Pieśń „Kiedy ranne...” 6.33 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.20 Dziennik poranny. 7.05 „Parę informacji”. 7.40 Muzyka (płyty). Joachim Rossini: Uwertura do op. „Semiramida”, Feliks Mendelssohn: Dwie pieśni bez słów, Jan Strauss: Perpetuum mobile, Jan Brahms: Taniec węgierski Nr. 5. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Audycja dla poborowych.

11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 PRZEMÓWIENIE PANA MINISTRA W. R. i O. P. PROF. DR. WOJCIECHA ŚWIĘTOSŁAWSKIEGO DO MŁODZIEŻY O ŻYCIU I PRACY PANA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ PROF. IGNACEGO MOŚCICKIEGO. 12.20 Muzyka lekka i taneczna z Basenu w Ciechocinku. 12.50 Chwilka gospodarstwa domowego. 12.55 „Sianokosy” — gawęda inż. Jana Rapackiego. 13.05 Dziennik południowy.

15.30 Wład. gospod. 15.45 Teatr Wyobraźni: „Uczniowie Sowiżdźala” — słuchowisko. 16.15 Koncert w wykonaniu Orkiestry Kameralnej K. Kurpińskiego: Witał król — polonez, R. Noet; Czar bajki, M. Barbieri; Rapsodia neapolitańska, Edward Grieg; Dwa tańce norweskie Nr. 1 i Nr. 2, Paweł Lincke; Amina — serenada egipska, Hurler; Danse lente, B. Leopold; Krakowiak. 17.00 Arje i pieśni w wykonaniu Walentyny Walewskiej. 17.25 Koncert Kameralny w wykonaniu Warszawskiego Kwartetu Smyczkowego. 17.50 „Anegdota z życia sławnych ludzi”. 18.00 Pogadanka społeczna. 18.05 Koncert reklamowy. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Koncert w wykonaniu Polskiej Kapeli Ludowej Feliksa Dzierżanowskiego z udziałem Henryka Ładosza (piosenki i przysłówki). 20.00 Muzyka operetkowa. (płyty). 20.30 „Wędrowną mikrofonu po prowincji”. „Wystawa w Łowiczu”. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 i audycja chopinowska z cyklu „Kandydaci do Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego”. Wyk. Barbara Schullfrédówna. 21.30 „Białe krutki” — reportaż muzyczny Celinę Nahlke (ze Lwowa). 22.00 Wiadomości sportowe. 22.15 Trio Salonowe Polskiego Radia: Peer Lassen, Crescendo, Otto Malling, Beihelien, Stefan Heller, Tarantella, Władysław Górzyński, Kolysanka, Władysław Szpilman, Walc — intermezzo, J. Szep-

kaes, Serenada, Piotr Czajkowski: Pieśń bez słów. 22.45 Muzyka taneczna z dancingu „Cafe Club”

Czwartek, dn. 4 czerwca

6.30 Pieśń „Kiedy ranne...” 6.33 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.20 Dziennik poranny. 7.35 „Parę informacji”. 7.40 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Audycja dla poborowych.

11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Koncert w wykonaniu zespołu Haliny Adamskiej, P. Czajkowski: Suita liryczna (część I i II), O. Nedbal: Valse triste, H. Arendt: Wschód słońca, Kalinnikow: Elegja, G. Becece: Siciliana, T. Joteyko: Frotola italiana z op. „Zygmunt August”, R. Leoncavallo: Smer morza. 12.50 Chwilka gosp. domowego. 13.05 Dzień, połud.

15.30 Wład. gosp. 15.45 „Wywiad” Kazimierza Piekarczyka — opowiadanie. 16.40 Piosenki dla dzieci. 16.15 Koncert Orkiestry Hiiharmonji Warszawskiej: Stanisław Moniuszko: Uwertura do op. „Hrabina”. Zygmunt Noskowski: Pieśni i tańce ludowe. Władysław Żeleński: Antrak z op. „Wit Stwos”. Ignacy Paderewski: Album tatrzański. J. Svendsen: Rapsodia norweska. Leo Fall: Walc z opt. „Księżniczka dolarów”. Bolzoni: Menuet. Jan Brahms: Dwa tańce węgierskie. Armas Järnefelt: Kolysanka. Jan Strauss: Dzienniki potanne — wale. Karol Namysłowski: Mazur „Kuba Jurek”. 17.50 „Higiena odżywiania dziecka w lecie” — pogadanka. 18.00 „Jak spędzić święta?” 18.10 „Życie kultur i art. stolicy”. 18.15 Kone. rekl. 18.45 Wiadomości sportowe. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Kameralny Teatr Wyobraźni: premiera słuchowiska oryginalnego „Złoty tajemnicza fala! Przerwywany audycje”. 19.30 Recital fortepianowy Janny Pamiller-Heperowej. 20.00 Międzynarodowe Zawody Konne w Warszawie. „Konkurs Armji Polskiej”. (Transmisja fragmentów ze Stadionu Łazienkowskiego). 20.30 „Skrzynka techniczna”. 20.45 Dzień, wiecz. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 „Nasze pieśni” w wykonaniu Maurycego Janowskiego. 22.00 Transmisja zakończenia meczu piłkarskiego. Reprezentacja P. Z. P. N. — Admira (Wiedeń) (pł.). 22.15 Wiadomości sportowe. 22.20 Muzyka taneczna. 23.00 Muzyka salonna i taneczna (pł.).

Z miasta

40 POSAD DLA KIEROWCÓW

Związek właścicieli drożek samochodowych w Warszawie otrzymał zapotrzebowanie na 40 kierowców. Praca nie będzie stała. Zgłoszenia kandydatów niekaranych za wykroczenia przyjmują Związek (Leszno 60) najpóźniej do soboty rano.

ZA JAZDĘ KAJAKIEM
BEZ UPRAWNIEN

Starostwo grodzkie prasko-warszawskie skazało inż. Pronistawę Wertheima (Ciepła 6), Ludwikę Tlustego (Żytnia 20), Abrama Żurawicza (Dzielnia 18) i Józefa Szwarca (Miła 19), każdego na 3 dni bezwzględnej aresztu za jazdę kajakami po Wiśle bez uprawnień.

PODPAŁACZE ULICZNI

Coraz częściej zachodzą wypadki wrzucania do ulicznych koszyków do śmieci palących się zapalek. Byłoby pożądanie surowe. karnie za wybryki.

PRZEBUDOWA PALACU

Rozpoczęto roboty związane z przebudową lewego skrzydła pałacu prezydium Rady Ministrów, analogicznie do dokonanej w r. z. przebudowy prawego skrzydła. Przebudowa polegać będzie na gruntownym remoncie wewnętrznych, mianowicie między in. na zamianie stropów i wzmocnieniu całego budynku. Roboty potrwać przez cały sezon budowlany.

EMERYCI RADZA

W czwartek, 4 b. m. odbędzie się doroczne walne zgromadzenie członków i delegatów oddziałów Stowarzyszenia emerytów w Warszawie. Oprócz części sprawozdawczej, dokonane będą wybory władz oraz omówione aktualne bolączki emerytów.

103.533 OSÓB POBIERA RENTY WYPADKOWE

Jak wynika z ostatnich obliczeń

Wypadki i kradzieże

Świętokradztwo. Niewykryci włamywacze dostali się po drabinie do kościoła parafialnego w Pomiechówku (pod Warszawą). Złodzieje oberwali 3 skarbniki, w których znajdowało się 8 — 10 zł.

Ofiara kapieli. W Łomiankach wypłynęły z Wisły zwłoki topielca, w którym rozpoznano Jana Wacława Steca, lat 24 (Lipowa 9), który utonął przed kilku dniami w czasie kąpieli.

Zamachy samobójcze.

26-letni Jan Skawis, ślusarz (Saska 46) otrutł się kwasem solnym.

29-letni Marjan Rezier, cukiernik (Grzybowska 78) napił się esencji octowej.

W bramie domu przy ul. Nowy świat 26 otrutł się kwasem octowym Jan Stepniowski, w wieku około 30 lat.

Na rogu Krak. Przedm. i Miodowej męczynna niewiadomego nazwiska lat około 60-ciu rucił się pod wagon tramwajowy linii „25”. Motorowy puścił w ruch wszystkie hamulce wskutek czego desperat nie dostał się pod koła, lecz zatrzymał się przy deście ochronnej. Desperata, który nie chciał wyjawić swego nazwiska z lekkimi obrażeniami ciała wydobyto.

Zabójstwo. Na terenie Skolimowa zamordowany został uderzeniem noża w okolice serca Eugeniusz Zajac, robotnik zam. w Jeziornie. Zabójcą, którym okazał się Tadeusz Wyglądała, policja ujęła i osadziła w areszcie. Wypadek kolejowy. Na dworcu Głównym potknął się i upadł pod koła wagonu 16-letni Franciszek Miller, robotnik (Grudziądz). Lokarz Pogotowia stwierdził złamanie prawej ręki i złamań palców lewej dłoni.

Postrzelenia. W kolonii Świdry

Male (gm. Zagórz) 16-letni Stefan Fuda (Czackiego 15) manipulując nieostrożnie flowerem, postrzelił 11-letnią Marię Piekarską (Złota 26). Na rogu ul. Targowej i Kepki, 15-letni Ryszard Sobkowicki (Brzaska 13), goniec, manipulując nieostrożnie flowerem, postrzelił się w prawą stopę.

Przejechany przez rower. Na rogu ul. Wolskiej i Staszycza najechany został przez jakiegoś kolarza 9-letni Jurek Bielicki (Wolska 44) uczeń.

Pożar od pioruna. We wsi Rąjszewe gm. Jabłonna podczas burzy uderzył w zagrodę Hila Ottona piorun, od którego zapalił się domek, stajnia i obora. Straty wynoszą około 1.000 zł.

Upadek z drabiny. 12-letni Tadeusz Socha (Otwock, ul. Andriero 15 a) wchodząc na strych po drabinie, wskutek złamania się szczebla spadł z wysokości 2 metrów na słup betonowy. Lekarz stwierdził pęknięcie podstawy czaszki i udzielił pomocy, poczem chłopca przewieziono do szpitala.

Kolarz pod samochodem. Na szosie w Okępie pod samochód ciężarowy prowadzony przez Oskara Lisowskiego (Nowogrodzka 25), dostał się 16-letni Feliks Piotrowski (Szczęśliwice), który jechał na rowerze. Chłopiec doznał potłuczenia głowy. Nieszcześliwego Pogotowie przewiozło w stanie ciężkim do szpitala.

Wypadek samochodowy. Na rogu ul. Wierzbowej i Trębackiej został najechany przez samochód Francuskiej Czuher, kolejarz (Kraków) odnosząc ranę tłuczoną lewej stopy.

Przed domem Dworska 30 została się pod taksówkę przebiegająca przez jezdnię 11-letnia Roja Szpermanówna (Dworska 30). Dzieleczynka doznała potłuczenia twarzy i głowy.

RAD 30

KINA

ACRON: „Annapolis” i „Biały

płak”.

ADRIA: „Caliente Miasto Miłości”.

AS: „Słuby ulanskie” i dodatek.

AMOR: „Kuszenie szatana” i

„Uwodzicielka”.

ATLANTIC: „Upiór na sprzedaż”.

APOLLO: „Straszny Dwór”.

ANTINEA: „Taniec Miłości” i

„Człowiek, który sprzedał głowę”.

BALTYK: „Królewska Faworyta”.

BIS: „Oskarżam Cię Matko” i

„Wielkowiejska Symfonia”.

COLOSSEUM (duże): „Sekrety marynarki wojennej” i rewja.

COLOSSEUM (małe): „Miłość dla domostwa”.

CAPITOL: „Doktor X”.

CASINO: „Dzisiejsze czasy”.

CORSO: „Mała mateczka” i rewja.

CZARY: „Burza nad Andami”.

ERA: „Potwór” i „Zew Dzikich”.

ELITE: „Dodek na froncie” i

„Konkurs piękności”.

FAMA: „Za grzechy”.

EUROPA: „Pieśń Miłości”.

FILHARMONJA: „Kochany Lo-

buz”.

FLORIDA: „Nie miała baba kłopotu” i „Król Dżungli”.

FORUM: „Napad na Kongo” i „Za

krzywdę brata”.

HELIOS: „Panienka z Poste Res-

tante”.

HOLLYWOOD: „Księżniczka Cza-

dasha”.

ITALIA: „Mazur” i dod.

KOMETA: „Koenigsmarek” i rewja.

LOS: „Światło w ciemności”.

MAJESTIC: „Roberta”.

METRO: „Wielki czarodziej” i

rewja.

MARS: „Dawid Copperfield” i do-

datki.

MEWA: „Dziś wieczór u mnie” i

„Kobiety pod kontrolą”.

MIEJSKI: „Za chwilę szczęście”.

MUCHA: „Królowa szybkości” i

„Bał w Savoyu”.

MINERWA: „Nocny Express” i

„Pionierzy Texasu”.

MARS: „Mazur”.

NOWA TOMBOLA: „Julika” i

„Vanessa”.

OKO PRASIE: „Osaczona” i

„Noc na fałszywym Atlantyku”.

PAN: „General Sutter”.

POPULARNY: „Ostatnie dni Pom-

poci i rewja.

PETIT THEATON: „Kapryśna Ma-

dettia” i „Marja Bazarzewa”.

PARAFIA SW. ANDRZEJA:

„Behaterowie dżungli” i dodatek.

PRAGA: „Zapomniany człowiek”

i „Szczęście na ulicy”.

RAI: „Zagłada” i „Na skrzydłach

fantazji”.

RENA: „A. L. 14 zatonęła” i Film

polski.

RIALTO: „W cieniu samotnej

rosyjski”.

ROMA: „Dziwaga Smiatych”.

ROXY: „1) „Zapomniany człowiek”

2) „Na wagnacach”.

SOKOL: „Zew krwi” i „Król zło-

ta”.

STYLOWY: „L’equipe”.

SWIATOWID: „Pokusa”.

SWIAT: „Ostatni posterunek” i

„4 dziesiętności”.

SPINKS: „Melodie wielkiego mla-

sta”.

TON: „Dawid Copperfield”.

UNIECHIA: „Czu Czin Czu”.

UNIA: „Cale miasto o tem mó-

wi” i „Świat się śmieje”.

VARIETE: „Szanghaj” i rewja.

Szef sanitarny z Portugalji
bada urządzenia sanitarne Warszawy

Bawił przez kilka dni w Warszawie szef portugalskiej służby zdrowia dr. de Savia z Lizbony i inspektor sanitarny dr. de Arruda Furtado, którzy interesowali się całokształtem organizacji polskiej służby zdrowia: państwowej i samorządowej. Goście portugalscy złożyli wizyty w Min. Opieki Społecznej, Państwowym Zakładzie Higjenu, Państwowej Szkole Higjenu, Państwowej Szkole Pielęgniarek i t. p. oraz zwiedzili szczegółowo I wzorowy miej-

ski ośrodek zdrowia w Mokotowie.

Hjenu walutowe
na Nalewkach

Przechodząc ulicą Nalewki funkcjonariusz policji zauważył dwóch znanych mu giełdźiarzy, Moszka Cywińskiego z Faleńczy (Długa 30

Polowanie na krokodyla na Amazonce

Niemal u samego ujścia Amazonki znajduje się olbrzymia wyspa Marajo, która stanowi teren zawziętych polowań, urządzanych przez farmerów okolicznych na krokodyla. Ze strony tych farmerów polowanie nie jest bynajmniej zaspakajaniem żylki myśliwskiej. Jest to jedynie konieczny akt samoobrony, ściślej zaś mówiąc, chęć zabezpieczenia bydła przed atakami żarłoczych i niebezpiecznych krokodyli.

Pod koniec lata, gdy zalana spowodu ustawicznych deszczów wyspa zaczyna się powoli ukazywać spod wody i gdy tworzą się na niej małe jeziora lub kałuże, farmerzy okolic Marajo wyruszają na polowanie. Jest to najodpowiedniejszy czas łapania tych szkodników, albowiem, ze względu na bardzo niski stan wody, krokodyle nie mogą z jeziora i kałuży uciekać.

Te pochodzą myśliwskie stowary dla farmerów i pracujących u nich parobków jedynie urozmaicenie w ciężkim żywocie rolnika. Gdy więc okres polowań nadchodzi, po wszystkich wioskach i osadach krzają się myśliwi, zwołując swych kolegów na łowy. Uzbrojenie stanowią siekiery, włócznie, harpuni a niekiedy nawet i strzelby. Te ostatnie jednak używane są nader rzadko, a i to jedynie w celach obrony, albowiem postrzelenie krokodyla nie stanowi dla niego poważnego niebezpieczeństwa i nie

przeszkadza ukryciu się wśród wodorostów i błota. Ponieważ zaś krokodyle są niezwykle żywotne, więc niema pewności, że nawet ciężko postrzelony krokodyl nie wyliże się z ran i nie stanie znowu w rzędzie niebezpiecznych szkodników.

Proces polowania na krokodyla jest niezmiernie ciekawy i malowniczy. Główne narzędzie myśliwego stanowi lasso, plecione z końskiego włosia. Gaucho mają bardzo dobry wzrok i używają lassa z nieprawdopodobną wprost zręcznością. Potrafią więc np. nie tylko dostrzec krokodyla, którego europejczyk pod wodą nawet nie zauważy, lecz niemal spewnością chwytają go na lasso i przyciągają do brzegu. Tam dopiero rozpoczyna się istotna czynność, gdyż parobcy rzucają się na potwora z siekierami i dzidami i zabijają go. Dopiero wtedy, gdy istnieje zupełna pewność, że krokodyl już nie żyje, wyrzuca się go na ląd.

Niekiedy, gdy woda jest jeszcze stosunkowo głęboka, polowanie odbywa się w ten sposób, że myśliwi wyjeżdżają łodzią i upatrzą zdobycz pod powierzchnią wody. Wtedy rzuca się w krokodyla harpun, który trafia niemal zawsze, a taka już zdobycz nie wymknie się z rąk ludzkich. Nie raz wprowadzicie ten sposób polowania połączony jest z poważnym niebezpieczeństwem dla znaj

dujących się w łódce, którą krokodyl jednym uderzeniem ogona może nie tylko wyrzucić, ale i strzaskać. Gdy jednak potwór zmoczy się już, chwytają się go na lasso i powoli ściągają na brzeg.

Dziesiątki a nieraz i setki zabitych krokodyli leżą długie tygodnie w słońcu, stanowiąc łup drapieżnego ptactwa. Często jednak zdarza się, że gauchosze zdobywczy gotują i dają w formie pożywienia trzodzie czy też bydłu.

Jest to jedyny bezpośredni pożytek z tych potworów, bowiem ich skór, skądinąd tak cennych, nie puszczają w Marajo w świat.

Ta zawziętość w stosunku do krokodyli tłumaczy się w ten sposób, że gdyby ich nie tępiłono tak radykalnie, wyrządzałyby niepożądane szkody, niszcząc bydło. Stanowiąc niemal jedyne źródło zarobku tamtejszych farmerów.

Czarne jagody do Anglii

W latach ubiegłych eksportowano z Polski poważne ilości jagód czarnych do Anglii i Niemiec. Jagody czarne, eksportowane do Anglii, kierowane były drogą lądową do Niemiec i stąd przez Hamburg ekspedjowane były do Anglii. Angielscy importerzy, odbiorcy polskich jagód, nie wiedzieli o tem, że pochodzą one z Polski, a uważali to za artykuł niemieckiego pochodzenia. Obecnie Anglii dowiedzieli się o tem, że jagody, otrzymywane z Hamburga, pochodzą z Polski i dziwnie się bardzo, dlaczego sprawa ta była przez tyle lat tolerowana, tembardziej, iż polscy eksporterzy posiadają wszelkie udogodnienia do bezpośredniego eksportu przez Gdynię. Obecnie eksport czarnych jagód z Polski do Anglii dokonywany będzie przez eksportowe firmy w Gdyni.

Katolicy we Francji nie obawiają się prześladowań

Tygodnik „The Universe” zamieszcza ciekawe refleksje na temat: „A Lesson from France”, wykazując, że zwycięstwo lewicy we Francji nie przedstawia dla Kościoła tak wielkiego niebezpieczeństwa jak zwycięstwo socjalistów i komunistów w Hiszpanii.

„Nie jest wykluczone — mówi korespondent „The Universe” — że nowy rząd we Francji spróbuje wznowić ustawy antykościelne już w swoim czasie zaprowadzone przed wojną. Wielki Wschód masonski, który jeszcze dotychczas wywiera silny wpływ na politykę francuską, domaga się wprowadzić od szeregu lat skasowania szkół wyznaniowych katolickich, skasowania klasztorów i wydalenia z kraju zgromadzeń zakonnych. Już w roku 1924, gdy do władzy doszedł Herriot — próby w tym kierunku były podjęte — ale skończyły się niepowodzeniem. Kryzys finansowy i ciężka sytuacja ekonomiczna Francji zaabsorbowały przedewszystkiem uwagę rządu, który zrozumiał, że poprawa gospodarcza we Francji nie może iść w parze z prześladowaniem jej

obywateli z polityką sekciarstwa i walką na tle religijnym. Zwyciężyła t. zw. „racja stanu” — i zaniechanie wszelkich represyj wobec katolików. Ponadto od czasów wielkiej wojny sytuacja katolików francuskich, którzy brali bohaterki udział w obronie kraju — już — zmieniła się o tyle, że dziś każdorazowy rząd francuski rozumie, że nie mógłby bezkarnie atakować religii katolickiej. Wreszcie Akcja Katolicka we Francji stanowi dziś olbrzymie zorganizowane kadry obrońców praw Kościoła.

Co innego w Hiszpanii, gdzie atak wrogów katolicyzmu przyszedł nagle, gdzie istotnie słabość organizacji katolickich wynikała z wielu przestarzałych systemów, które wymagały wzmocnienia i organizacji katolickich wynikała z wielu przestarzałych systemów, które wymagały wzmocnienia i efektywnego triumfu żywiołów antyreligijnych w dziedzinie polityki

Zjawy na seansach Sensacyjne odczyty uczonego Dominikanina

Ojciec Albert Kapp O. P. ukończył niedawno serię odczytów, jakie wygłosił o spirytyzmie w różnych miastach Francji. Odczyty te były zorganizowane przez Ojców Dominikanów z Coulevie i wszędzie wywoływały olbrzymie zainteresowanie. Ostatnie z tych wykładów Ojca Knappa, który jest specjalistą w sprawach t. zw. medjumizmu i poświęcił szeregi lat na badanie tej kwestji odbyły się w miastach Voizon, Chambery, Grenoble, Lyon.

Prelegent wyjaśniał poglądy w czasie odczytów, że wielu t. zw. „zjaw duchów” na seansach spirytystycznych da się wytłumaczyć za pomocą sił natury bez uciekania się do interwencji zaświatów. W tym celu O. Knapp produkował na sali wiele z tych fenomenów, któremi zawodowe medja wprowadzają nieraz w błąd naiwnych uczestników seansów. Prelegent przypominał zarazem ów fakt, że londyńskie „Society of Psychical Researches” (Tow. badań psychologicznych) postanowiło zebrać materiał dowodowy w sprawie t. zw. „zjaw duchów” ukazujących się rzekomo na seansach, wychodząc z zasady, że tylko znaczna ilość faktów może wyświecić tajemnicę tych zjaw.

Od r. 1880 do ostatnich czasów zebrano całe tomy faktów zbitych z sumiennością iście angielską. I stała się rzecz dziwna, która podważała zgruntu całą teorię spirytystyczną. Z ogromu bowiem materiału dowodowego wyłonił się przedewszystkiem jeden ciekawy i ważny wniosek. Oto cała szereg zjawisk nadnormalnych, przypisywanych dawniej duchom jedynie i wyłącznie — okazały się wytworami jeszcze mało zbitych sił ludzi żywych. Należy dodać, że O. Knapp rozpatruje zagadnienie spirytyzmu, uwzględnia dane wiedzy nowoczesnej, ale zarazem przestrzega przed lekkomyślnymi praktykami spirytystycznymi na seansach, postępując w tym względzie w myśl nauki Kościoła, który również sądzi, że większość fenomenów spirytystycznych, to zjawiska naturalne podświadomych sił uczestników, objawy t. zw. medjumizmu, ale Kościół również przypuszcza, że kontakt nawiązywany być może na seansach i z duchami ziemi, nigdy zaś z duszami umarłych.

Niezwykła forma podarków dla żołnierzy

W okresie wojny światowej ustalił się bardzo miły zwyczaj, polegający na tem, że pozostałe w domu kobiety — żony, siostry, matki czy córki — wysyłały żołnierzom na front paczki z podarkami. Paczki zawierały bardzo często tylko kilka niezbędnych rzeczy drobiazgów. Rozdzielał je specjalny oficer, toteż zdarzało się nieraz, że paczki takie trafiały nieraz do rąk żołnierzy, którzy nie mieli żadnej rodziny i dla których taki właśnie podarek był jedynym jasnym momentem w ciągu całej wojny.

I podczas ostatniej wojny ko-

biety włoskie, z iniejałtywy organizacji faszystowskich, wysyłały do Afryki przesyłki z podarkami.

Na oryginalną ich formę zdobyły się kwiatami turyńskie. Wysyłały one mianowicie żołnierzom — kwiatów przecie posłać nie mogły — bony, które adresat mógł zwrócić odpowiedniej firmie, dołączając adres osoby, której pragnąłby przesłać kwiaty. Firma, po otrzymaniu bonu, w imieniu walczącego na froncie abisyńskiego żołnierza wręczała je go matce, żonie, siostrze, narzeczonej czy przyjaciółce wspaniałą wiązaną kwiatów.

Ten oryginalny sposób turyńskich kwiatów robił podwójną przyjemność, obdarowywał bowiem nie tylko żołnierza, ale i miłą mu osobę.

Podróżuj samolotem

MARJAN MALKOWSKI

6)

TAJEMNICA ZA KAŻDEMI DRZWIAMI Powieść

— Panienska nie wie... a tu takie rzeczy... Nieboszczyka w kąpie...
— Co ty pleciesz, nieboszczyka?
— Na śmierć zabitego, mówię paniensce... u pani Heiman, w kąpie...
— Ale państwo Heiman wyprowadzili się już...
— No właśnie... z rzeczami im tę kanapę zawieźli, a kanapa po...
— Dobrze pani Westen jest własność... co ją jej tapicer odnosił i na schodach zostawił. A teraz policjanci tu chodzą, u pani Westen był taki jeden, Marcela mi mówiła, a drugi u stróża rozpytywał. I podobnie po mieszkaniach chodzić będą zbója tego szukać, czy się gdzie nie schował.
— To może tapicer go zamordował?
— Kto go wie, panienko, ten tapicer gębę krzywą ma i żonę po...
— Magdziu! chodźże już do pokoju — pani Tulewiczowa wy...
— Bo to strasznie wstrząsające mamusi. — Magda zdjęła beret i piaszczyk i weszła do jadalni. — Taką sensacją w domu!
— A dajcież mi spokój z temi sensacjami! — zirytował się pan Tulewicz. — Wszystkie kucharki w całym domu o morderstwie rozprawiają, a obiadu niema komu wydać!...

Czerwona Józia weszła z nadąsaną miną i z hałasem postawiła wazę na stole.
— Pan to się gniewa, a jak się taki zbój gdzie schował i w nocy wyjdzie, to ja już nie chcę myśleć o będzie! Ja sama w kuchni spać nie będę, do Marceli pójdę, albo i do dozorczyni...
Przerwał jej ostry dzwonek u drzwi. Wróciła z przedpokoju przejęta i wystraszona.
— Przyszedł taki z policji, mówi, że chce się z panem widzieć...
— Zjeść mi dziś nie dadzą — burknął niechętnie.
— Ja pójdę, papciu!... Magda była już w przedpokoju.
Policjant spojrzął na nią spodobał.
— Ewaryst Tulewicz, urzędnik magistracki...
— Tak to tutaj, tatuś zaraz przyjdzie, tylko zupełnie skończy, może tymczasem ja...
— Fani imię?
— Magdalena — z przejęciem wyznała panna Tulewiczówna.
— Czy była pani w mieszkaniu wieczorem?
— Wyszedł z domu o w pół do szóstej i poszedł do kina Tom...
— Policjant mruknął coś pod nosem i wzruszył ramionami. Pan Tulewicz otworzył szeroko drzwi jadalni.
— Dzień dobry panu — rzekł grzecznie policjant. — Chciałem zapytać, czy wieczór, między piątą a siódmą, byli państwo w mieszkaniu?
— Byliśmy tu wszyscy, całe popołudnie i wieczór, prócz córki, która poszła do kina, jak to panu już pewnie powiedziałam.
— Czy nie słyszeliście państwo huku strzału z klatki schodowej lub z któregoś z sąsiednich mieszkań?

— Nie przypominam sobie tego — zaprzeczył p. Tulewicz.
— Wczoraj państwo Heiman wyprowadzili się — wtrąciła pani — całe popołudnie panował na schodach hałas, stukanie i przybijanie. W takich warunkach trudno było jakiś huk specjalny wyróżnić... zapamiętać.
— Czy nikt nie zgłaszał się do państwa w tym czasie, nikt nie dzwonił, choćby przez pomyłkę?
— Nie, — pani Tulewiczowa wstrząsnęła głową — nikomu nie otwieraliśmy drzwi...
— Phi! — wzruszyła ramionami Magda, gdy drzwi zamknęły się za policjantem. — I to się nazywa badanie! No, a gdyby ktoś z nas był mordercą, to myślicie, że onby się dowiedział?!

— Dawno już wyszedłem ze śledztwa... — kołysał melancholijnie głową pan Jankiewicz — teraz nowi ludzie, nowe metody; nie wiem, jak mógłbym panu być pomocny. Komisarz Pietraszek pociągał swój ogromny nos grzbietem czarnego notesa.
— Mieszka pan w tym domu od lat, — rzekł pochylając się z fotelu i z rękami wspartymi na kolanach wpatrywał się z dołu w twarz staruszka, — znać pan musi ludzi, którzy wokół pana żyją; ja tu obcy jestem, nieprzeznaczony posunięciem mógłbym popsuć całą sprawę. Sądziłem, że mógłby mi pan udzielić pewnych informacji, co do lokatorów tej oficyny.
— Sądzi pan, że tu tkwi jądro całej sprawy?
— Nie wiem. — Komisarz Pietraszek odchylił się na poręcz fotelu i rozejrzył po pokoju podłóżnym, mrocznym, wypełnionym meblami. — Nie wiem; narazie nic sądzić nie mogę. Fakty przedstawiają się następująco... Otworzył grubo notes i przez chwilę przewracał w milczeniu kartki. — A więc odkrycie ciała przez panią Heiman i jej służącą; służąca alarmuje dozorcę domu, dozorca zawiadamia policję...
— Nie podejrzewa pan Heimanów?

(D. c. n.)

Ceny ogłoszeń: za miesiąc wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-iej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 30 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł., opisy specjalne — 3 zł., lekarzy — 30 gr. Nekrologia po 30 gr. Dobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczą się za oddzielne wyrazy, a tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty i wyjaśnienia cyfrą (K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Wydział ogłoszeń: Zgoda 1, tel. 691-56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.

REDAKCJA: Warszawa, Nowy Świat 22. Telefon: 666-68 (redaktor naczelny), 666-68 (sekretariat), 666-90 (ogólny). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 12—13.
ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Telefon: Zarząd 691-64, Prenumerata 691-66, Księgo-wódca i Kasa 220-30. Dział Ogłoszeń Zgoda 1, tel. 691-56, Kantor — Zgoda 1, tel. 230-00. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny — ABC Warszawa, Konto P.K.O. Nr. 15-798.
PRZEDSTAWICIELSTWA: Piotrków Trybunalski, Słowackiego 8, tel. 59. Włocławek, Cyganki 24, tel. 136.
PRENUMERATA: miejscowa (z odrośnieniem do domu) i na prowincji zł. 2.30 miesięcznie; wydanie B wraz z dziełami Sienkiewicza zł. 3.30 miesięcznie.